وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا
الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۭ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ
وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيْرًا ۝ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِيْنَ وَيَقُوْلُوْنَ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ۝ وَقَدِمْنَآ
اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً مَّنْثُوْرًا ۝ اَصْحٰبُ
الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّاَحْسَنُ مَقِيْلًا ۝ وَيَوْمَ
تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيْلًا ۝
اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ِالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۭ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ عَسِيْرًا ۝ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ
يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ۝ يٰوَيْلَتٰى
لَيْتَنِيْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا ۝ لَقَدْ اَضَلَّنِيْ عَنِ
الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِيْ ۭ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ
خَذُوْلًا ۝ وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوْا

વ કાલલ લઝીના લા યરજૂના લિકા-અના
ઔર બોલે વો જો હમારે મિલને કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે

લવ્લા ઉન્ઝિલા અ-લય્નલ મલાઇ-કતુ
હમપર ફરિશ્તે ક્યૂં ન ઉતારે

અવ્ નરા રબ્બના ط લ-કદિસ્તક-બરૂ
યા હમ અપને રબ કો દેખતે, બેશક

ફી અન્ફુસિહિમ વ અ-તવ્ ઉતુવ્વન
અપને જી મેં બહુત હી ઉંચી ખેંચી ઔર બળી સરકશી પર આએ.

કબીરા ○ યવ્મા યરવ્-નલ મલાઇ-કતા
જિસદિન ફરિશ્તોં કો દેખેંગે

લા બુશ્રા યવ્-મઇઝિલ લિલ મુજ્રિમીના
વો દિન મુજરિમોં કી કોઈ ખુશીકા ન હોગા

વ યકૂલૂના હિજરમ મહ્જૂરા ○ વ કદિમ્ના ઇલા મા અમિલૂ મિન અ-મલિન
ઔર કહેંગે ઇલાહી હમમેં ઇનમેં કોઈ આળ કરદે રૂકી હુઈ. ઔર જો કુછ ઉન્હોંને કામ કિએ થે હમને કસ્દ ફરમાકર

ફ-જ-અલ્નાહુ હબાઅમ મન્સૂરા ○ અસ્હાબુલ જન્નતિ યવ્-મઇઝિન ખયરુમ
ઉન્હેં બારીક બારીક ગુબાર કે બિખરે હુએ ઝર્રે કર દિયા કે રોઝન કી ધૂપ મેં નઝર આતે હૈં. જન્નત વાલોંકા ઉસદિન અચ્છા ઠિકાના

મુસ્તકર્-રંવ્ વ અહ્-સનુ મકીલા ○ વ યવ્મા તશક્-કકુસ સમાઉ બિલ
ઔર હિસાબ કે દો-પહેર કે બાદ અચ્છી આરામ કી જગહ. ઔર જિસદિન ફટ જાએગા આસમાન બાદલોં સે

ગમામિ વ નુઝ્ઝિલલ મલાઇ-કતુ તન્ઝીલા ○ અલ મુલ્કુ યવ્-મઇઝિનિલ
ઔર ફરિશ્તે ઉતારે જાએંગે પૂરી તરહ. ઉસદિન સચ્ચી બાદશાહી

હક્કુ લિર રહ્માન ط વ કાના યવ્મન અલલ કાફિરીના અસીરા ○ વ યવ્મા
રહમાન કી હૈ, ઔર વો દિન કાફિરોં પર સખ્ત હૈ. ઔર જિસદિન

યઅદ્દુઝ ઝાલિમુ અલા ય-દય્હિ યકૂલુ યા લય્-તનિત ત-ખઝ્તુ મઅર
ઝાલિમ અપને હાથ ચબા ચબા લેગા કે હાય કિસી તરહ સે મૈંને રસૂલ કે સાથ

રસૂલિ સબીલા ○ યા વય્-લતા લય્-તની લમ અત્તખિઝ ફુલાનન ખલીલા ○
રાહ લી હોતી. વાય ખરાબી મેરી, હાય કિસી તરહ મૈંને ફુલાને કો દોસ્ત ન બનાયા હોતા.

લ-કદ અ-દલ્લની અનિઝ ઝિકરિ બઅ્-દા ઇઝ જા-અની ط વ કાનશ શય્તાનુ
બેશક ઉસને મુઝે બેહકા દિયા મેરે પાસ આઈ હુઈ નસીહત સે, ઔર શૈતાન

લિલ ઇન્સાનિ ખઝૂલા ○ વ કાલર રસૂલુ યા રબ્બિ ઇન્ના કવ્મિત ત-ખઝૂ
આદમી કો બે-મદદ છોળ દેતા હૈ. ઔર રસૂલ ને અર્ઝ કી કે અય મેરે રબ ! મેરી કૌમને

هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ۝٣٠ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيْرًا ۝٣١
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً
وَّاحِدَةً ۛ كَذٰلِكَ ۛ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ
تَرْتِيْلًا ۝٣٢ وَلَا يَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ
وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ۝٣٣ اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى
جَهَنَّمَ ۙ اُولٰۗىِٕكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ۝٣٤ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُوْنَ
وَزِيْرًا ۝٣٥ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا ۭ فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيْرًا ۝٣٦ وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا
الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً ۭ وَاَعْتَدْنَا
لِلظّٰلِمِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝٣٧ وَّعَادًا وَّثَمُوْدَا۟ وَاَصْحٰبَ
الرَّسِّ وَقُرُوْنًۢا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيْرًا ۝٣٨ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ

હાઝલ કુરઆના મહજૂરા ○ વ કઝાલિકા
ઈસ કુરઆનં કો છોડને કે કાબિલ ઠેહરા લિયા. ઔર ઈસી તરહ
જ-અલ્ના લિ-કુલ્લિ નબિય્યિન અદુવ્વમ
હમને હર નબી કે લિએ દુશ્મન બના દિએ થે
મિનલ મુજ્રિમીન ۭ વ કફા બિ-રબ્બિકા
મુજરિમ લોગ, ઔર તુમ્હારા રબ કાફી હૈ
હાદિયંવ્ વ નસીરા ○ વ કાલલ લઝીના
હિદાયત કરને ઔર મદદ દેને કો. ઔર
ક-ફરૂ લવ્લા નુઝ્ઝિલા અ-લય્હિલ
કાફિર બોલે કુરઆન ઉનપર
કુરઆનુ જુમ્લતંવ્ વાહિદહ ۛ કઝાલિકા ۛ
એક સાથ ક્યૂં ન ઉતાર દિયા, હમને યૂંહી બ-તદરીજ ઈસે
લિ-નુસબ્બિતા બિહી ફુઆ-દકા વ રત્તલ્નાહુ તરતીલા ○ વલા યઅ્-તૂ-નકા
ઉતારા હૈ કે ઈસસે તુમ્હારા દિલ મઝબૂત કરેં ઔર હમને ઈસે ઠહેર ઠહેર કર પઢા. ઔર વો
બિ-મ-સલિન ઇલ્લા જિઅ્નાકા બિલ હક્કિ વ અહ-સના તફસીરા ○
કોઈ કહાવત તુમ્હારે પાસ ન લાએંગે મગર હમ હક્ક ઔર ઉસસે બેહતર બયાન લે આએંગે.
અલ્લઝીના યુહ્-શરૂના અલા વુજૂહિહિમ ઇલા જહન્નમા ۙ ઉલાઇકા શર્રુમ
વો જો જહન્નમ કી તરફ હાંકે જાએંગે અપને મુંહ કે બલ ઉનકા ઠિકાના
મકાનંવ્ વ અદલ્લુ સબીલા ○ વ લ-કદ આ-તય્ના મૂસલ કિતાબા વ
સબસે બુરા ઔર વો સબસે ગુમરાહ. ઔર બેશક હમને મૂસા કો કિતાબ અતા ફરમાઈ ઔર
જ-અલ્ના મ-અહૂ અખાહુ હારૂના વઝીરા ○ ફ-કુલ્નઝ્-હબા ઇ-લલ કવ્મિલ
ઉસકે ભાઈ હારૂન કો વઝીર કિયા. તો હમને ફરમાયા તુમ દોનોં જાઓ ઉસ કૌમકી તરફ
લઝીના કઝ્-ઝબૂ બિ-આયાતિના ۭ ફ-દમ્મરનાહુમ તદમીરા ○ વ કવ્મા નૂહિલ
જિસને હમારી આયતેં ઝુટલાઈ ફિર હમને ઉન્હેં તબાહ કરકે હલાક કર દિયા. ઔર નૂહ કી કૌમકો
લમ્મા કઝ્-ઝબુર રુસુલા અગ્રક-નાહુમ વ જ-અલ્નાહુમ લિન્નાસિ આયહ ۭ
જબ ઉન્હોંને રસૂલોંકો ઝુટલાયા હમને ઉનકો ડુબો દિયા ઔર ઉન્હેં લોગોંકે લિએ નિશાની કર દિયા,
વ અઅ્-તદના લિઝ્ ઝાલિમીના અઝાબન અલીમા ○ વ આદંવ્ વ સમૂદા વ
ઔર હમને ઝાલિમોં કે લિએ દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ. ઔર આદ ઔર સમૂદ ઔર
અસ્હાબર રસ્સિ વ કુરૂનમ બય્ના ઝાલિકા કસીરા ○ વ કુલ્લન દ-રબ્ના લહુલ
કુંવેં વાલોંકો ઔર ઉનકે બીચમેં બહુતસી સંગતેં. ઔર હમને સબસે મિસાલેં

الْاَمْثَالَ ۫ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ۝ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ
الَّتِيْٓ اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ؕ اَفَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ
كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نُشُوْرًا ۝ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ
اِلَّا هُزُوًا ؕ اَهٰذَا الَّذِيْ بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ۝ اِنْ كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ؕ وَسَوْفَ
يَعْلَمُوْنَ حِيْنَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ۝
اَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ ؕ اَفَاَنْتَ تَكُوْنُ عَلَيْهِ
وَكِيْلًا ۝ اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُوْنَ اَوْ يَعْقِلُوْنَ ؕ
اِنْ هُمْ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ۝ اَلَمْ تَرَ ع
اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا ۚ
ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيْلًا ۝ ثُمَّ قَبَضْنٰهُ اِلَيْنَا
قَبْضًا يَّسِيْرًا ۝ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا
وَّالنَّوْمَ سُبَاتًا وَّجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا ۝ وَهُوَ الَّذِيْٓ

ارسل منزل ۴

અમ્સાલ। ن વ કુલ્લન તબ્બર્ના
બયાન ફરમાઈ, ઔર સબકો તબાહ કરકે
તત્બીરા ○ વ લ-કદ અ-તવ્ અ-લલ
મિટા દિયા. ઔર ઝરૂર યે હો આએ હૈં
કર-યતિલ લતી ઉમ્તિરત મ-તરસ સૌઅ્ ط
ઉસ બસ્તી પર જિસપર બળા બરસાવ બરસા થા,
અ-ફ-લમ યકૂનૂ ય-રવ્-નહા ط બલ
તો કયા યે ઉસે દેખતે ન થે, બલ્કે
કાનૂ લા યર્જૂના નુશૂરા ○ વ ઇઝા
ઉન્હેં જી ઉઠને કી ઉમ્મીદ થી હી નહીં. ઔર જબ
ર-અવ્કા ઇંય્ યત્તખિઝૂ-નકા ઇલ્લા
તુમ્હેં દેખતે હૈં તો તુમ્હેં નહીં ઠેહરાતે મગર
હુઝુવા ط અ-હાઝલ લઝી બ-અ-સલ્લાહુ રસૂલા ○ ઇન કાદા લ-યુદિલ્લુના
ઠઠ્ઠા, કયા યે હૈં જિનકો અલ્લાહ ને રસૂલ બનાકર ભેજા. કરીબ થા કે યે હમેં
અન આલિ-હતિના લવ્લા અન સ-બરના અ-લય્હા ط વ સવ્ફા યઅ્-લમૂના
હમારે ખુદાઓં સે બેહકા દેં, અગર હમ ઈનપર સબ્ર ન કરતે, ઔર અબ જાના ચાહતે હૈં
હીના ય-રવ્નલ અઝાબા મન અદલ્લુ સબીલા ○ અ-ર-અય્તા મનિત
જિસદિન અઝાબ દેખેંગે કે કૌન ગુમરાહ થા. કયા તુમને ઉસે દેખા જિસને
ત-ખઝા ઇલા-હહૂ હવાહ ط અ-ફ-અન્તા તકૂનુ અ-લય્હિ વકીલા ○ અમ
અપની જી કી ખ્વાહિશ કો અપના ખુદા બના લિયા, તો કયા તુમ ઉસકી નિગેહબાની કા ઝિમ્મા લોગે. યા
તહ-સબુ અન્ના અક-સ-રહુમ યસ્મઊના અવ્ યઅ્-કિલૂન ط ઇન હુમ
યે સમઝતે હો કે ઉનમેં બહુત કુછ સુનતે યા સમઝતે હૈં, વો તો નહીં
ઇલ્લા કલ અન્આમિ બલ હુમ અ-દલ્લુ સબીલા ○ અ-લમ તરા ઇલા
મગર જૈસે ચૌપાએ બલ્કે ઉનસે ભી બદતર ગુમરાહ. અય મહબૂબ કયા તુમને
રબ્બિકા કય્ફા મદ્-દઝ ઝિલ્લ ج વ લવ્ શાઆ લ-જ-અ-લહૂ સાકિના ج
અપને રબ કો ન દેખા કે કૈસા ફૈલાયા સાયા ઔર અગર ચાહતા તો ઉસે ઠેહરાયા હુવા કર દેતા,
સુમ્મા જ-અલ્નશ શમ્સા અ-લય્હિ દલીલા ○ સુમ્મા ક-બદ્નાહુ ઇ-લય્ના
ફિર હમને સૂરજ કો ઈસપર દલીલ કિયા. ફિર હમને આહિસ્તા આહિસ્તા ઉસે અપની તરફ
કબ્દંય્ યસીરા ○ વ હુવલ્લઝી જ-અલ લ-કુમુલ લય્લા લિબાસંવ્
સમેટા. ઔર વહી હૈ જિસને રાતકો તુમ્હારે લિએ પરદા કિયા
વન્નવ્મા સુબાતંવ્ વ જ-અલન નહારા નુશૂરા ○ વ હુવલ્લઝી
ઔર નીંદ કો આરામ ઔર દિન બનાયા ઉઠને કે લિએ. ઔર વહી હૈ જિસને

اَرْسَلَ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَاَنْزَلْنَا مِنَ
السَّمَآءِ مَآءً طَهُوْرًا ۝٤٨ لِّنُحْیِۦَ بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا وَّ نُسْقِيَهٗ
مِمَّا خَلَقْنَآ اَنْعَامًا وَّ اَنَاسِىَّ كَثِيْرًا ۝٤٩ وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۝٥٠ وَلَوْ
شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِىْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ۝٥١ فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ۝٥٢ وَهُوَ الَّذِىْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَّ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ۝٥٣ وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ
بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا وَّ صِهْرًا ؕ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ۝٥٤ وَ
يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ
الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ۝٥٥ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا
وَّنَذِيْرًا ۝٥٦ قُلْ مَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ
اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ۝٥٧ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَىِّ الَّذِىْ

لَا يَمُوْتُ منزل ٤ 508

અર્-સલર રિયાહ઼ બુશ્રમ બય્ના ય-દય્
હવાએં ભેજીં અપની રહમત કે આગે મુઝદા સુનાતી હુઈ,
રહ્-મતિહ ۚ વ અન્ઝલ્ના મિનસ્ સમાઇ
ઔર હમને આસમાન સે પાની ઉતારા
માઅન તહ઼ૂરા ۝ લિ-નુહ઼્યિય઼ બિહી
પાક કરને વાલા. તાકે હમ ઉસસે ઝિન્દા કરેં
બલ્દતમ મય્તંવ્ વ નુસ્કિ-યહૂ મિમ્મા
કિસી મુરદા શહેર કો ઔર ઉસે પિલાએં
ખ-લક્ના અન્આમંવ્ વ અનાસિય્ય઼
અપને બનાએ હુએ બહુત સે ચૌપાએ ઔર આદમિયોં કો.
કસીરા ○ વ લ-કદ્ સર્રફ્-નાહુ બય્-નહુમ
ઔર બેશક હમને ઉનમેં પાની કે ફેરે રખ્ખે
લિ-યઝ્-ઝક-કરૂ ۚ ફ-અબા અક-સરુન નાસિ ઇલ્લા કુફૂરા○વ લવ્ શિઅ્-ના
કે વો ધ્યાન કરેં તો બહુત લોગોંને ન માના મગર નાશુકરી કરના. ઔર હમ ચાહતે
લ-બ-અસ્ના ફી કુલ્લિ કર્-યતિન નઝીરા ۝ ફલા તુતિઇલ કાફિરીન઼ વ
તો હર બસ્તીમેં એક ડર સુનાનેવાલા ભેજતે. તો કાફિરોંકા કહા ન માન ઔર
જાહિદહુમ બિહી જિહાદન કબીરા ○ વ હુવલ્લઝી મ-રજલ બહ્રયનિ
ઈસ કુરઆન સે ઉનપર જિહાદ કર બળા જિહાદ. ઔર વહી હૈ જિસને મિલે હુએ રવાં કિએ દો સમન્દર
હાઝા અઝ્બુન ફુરાતુંવ્ વ હાઝા મિલ્હુન ઉજાજ ۚ વ જ-અલ઼ બય્-નહુમા
યે મીઠા હૈ નિહાયત શીરીં ઔર યે ખારી હૈ નિહાયત તલ્ખ, ઔર ઉનકે બીચમેં
બર-ઝખંવ્ વ હિજ્રમ મહ્જૂરા○વ હુવલ્લઝી ખ-લક઼ મિનલ માઇ બ-શરન
પરદા રખ્ખા ઔર રોકી હુઈ આળ. ઔર વહી હૈ જિસને પાની સે બનાયા આદમી
ફ-જ-અ-લહૂ ન-સ-બંવ્ વ સિહરા ؕ વ કાન઼ રબ્બુક઼ કદીરા○વ યઅ્-બુદૂન઼
ફિર ઉસકે રિશ્તે ઔર સુસરાલ મુકર્રર કી ઔર તુમ્હારા રબ કુદરત વાલા હૈ. ઔર
મિન દૂનિલ્લાહિ મા લા યન્ફઉહુમ વલા યદુર્રુહુમ ؕ વ કાનલ કાફિરુ
અલ્લાહકે સિવા ઐસોંકો પૂજતે હૈં જો ઉનકા ભલા બુરા કુછ ન કરેં, ઔર કાફિર
અલા રબ્બિહી ઝહીરા ○ વમા અર્સલ્નાક઼ ઇલ્લા મુબશ્શિરંવ્ વ નઝીરા ○
અપને રબ કે મુકાબિલ શૈતાન કો મદદ દેતા હૈ. ઔર હમને તુમ્હેં ન ભેજા મગર ખુશી ઔર ડર સુનાતા.
કુલ મા અસ્અલુકુમ અ-લય્હિ મિન અજ્રિન ઇલ્લા મન શાઅ઼ અંય્
તુમ ફરમાઓ મૈં ઈસપર તુમસે કુછ ઉજરત નહીં માંગતા મગર જો ચાહે કે
યત્તખિઝ઼ ઇલા રબ્બિહી સબીલા ○ વ ત-વક્કલ અ-લલ હય્યિલ લઝી
અપને રબ કી તરફ રાહ લે. ઔર ભરોસા કરો ઉસ ઝિન્દા પર જો

لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾
الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ
خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ
الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَ
قَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ
الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ
سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ
مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا

وَلَمْ يَقْتُرُوا منزل ٤

લા યમૂતુ વ સબ્બિહ્ બિ-હ઼મ્દિહ
કભી ન મરેગા ઔર ઉસે સરાહતે હુએ ઉસકી પાકી બોલો,
વ કફા બિહી બિ-ઝ઼ુનૂબિ ઇબાદિહી
ઔર વહી કાફી હૈ અપને બન્દોંકે ગુનાહોં પર
ખબીરા ૫૮ અલ્લઝી ખ઼-લક઼સ સમાવાતિ
ખબરદાર. જિસને આસમાન
વલ અરદ઼ વમા બય્-નહુમા ફી સિત્તતિ
ઔર ઝમીન ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ છે (૬) દિનમેં બનાએ
અય્યામિન સુમ્મસ્તવા અ-લલ અર્શ
ફિર અર્શ પર ઈસ્તિવા ફરમાયા જૈસા ઉસકી શાનકે લાયક હૈ,
અર-રહમાનુ ફસ્-અલ બિહી ખબીરા ૫૯
વો બળી મહેર વાલા, તો કિસી જાનનેવાલે સે ઉસકી તા'રીફ પૂછ.
વ ઇઝ઼ા ક઼ીલ લ-હુમુસ્જુદૂ લિર રહ઼માનિ ક઼ાલૂ વ મર રહ઼માન અ-નસ્જુદુ લિમા
ઔર જબ ઉનસે કહા જાએ રહમાન કો સજ્દા કરો કેહતે હૈં રહમાન ક્યા હૈ, ક્યા હમ સજ્દા કરલેં જિસે
તઅ-મુરુના વ ઝ઼ા-દહુમ નુફૂરા (સજદહ) ૬૦ તબા-રકલ્લઝી જ-અલ ફિસ સમાઇ
તુમ કહો ઔર ઉસ હુકમ ને ઉન્હેં ઔર બિદકના બળ્હાયા. બળી બરકત વાલા હૈ વો જિસને આસમાન
બુરૂજંવ્ વ જ-અલ ફીહા સિરાજંવ્ વ ક઼-મરમ મુનીરા ૬૧ વ હુવલ્લઝી જ-અ-લલ
મેં બુર્જ બનાએ ઔર ઉનમેં ચરાગ રખ્ખા ઔર ચમકત્તા ચાંદ. ઔર વહી હૈ જિસને
લય્લ વન્નહાર ખ઼િલ્ફતલ લિ-મન અરાદ અંય્ યઝ્-ઝક-કર અવ્ અરાદ
રાત ઔર દિન કી બદલી રખ્ખી ઉસકે લિએ જો ધ્યાન કરના ચાહે યા શુક્ર કા ઈરાદા કરે.
શુકૂરા ૬૨ વ ઇબાદુર રહ઼માનિલ લઝ઼ીન યમ્શૂન અ-લલ અરદ઼િ હવ્નંવ્
ઔર રહમાન કે વો બન્દે કે ઝમીન પર આહિસ્તા ચલતે હૈં
વ ઇઝ઼ા ખા-ત઼-બહુમુલ જાહિલૂન ક઼ાલૂ સલામા ૬૩ વલ્લઝ઼ીન યબીતૂન
ઔર જબ જાહિલ ઉનસે બાત કરતે હૈં તો કેહતે હૈં બસ સલામ. ઔર વો જો રાત કાટતે હૈં
લિ-રબ્બિહિમ સુજ્જદંવ્ વ ક઼િયામા ૬૪ વલ્લઝ઼ીન યક઼ૂલૂન રબ્બનસ્રિફ
અપને રબ કે લિએ સજ્દે ઔર કયામ મેં. ઔર વો જો અર્ઝ કરતે હૈં અય હમારે રબ !
અન્ના અઝ઼ાબ જહન્નમ ઇન્ન અઝ઼ા-બહા કાન ગ઼રામા ૬૫ ઇન્નહા
હમસે ફેર દે જહન્નમ કા અઝાબ, બેશક ઉસકા અઝાબ ગલે કા ગુલ હૈ. બેશક વો
સાઅત મુસ્તક઼ર્-રંવ્ વ મુક઼ામા ૬૬ વલ્લઝ઼ીન ઇઝ઼ા અન્ફક઼ૂ લમ યુસ્રિફૂ
બહુત હી બુરી ઠહેરને કી જગહ હૈ. ઔર વો કે જબ ખર્ચ કરતે હૈં ન હદ સે બળ્હે

وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ۝٦٧ وَالَّذِيْنَ
لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ
حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ
اَثَامًا ۝٦٨ يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ
فِيْهٖ مُهَانًا ۝٦٩ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٧٠ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ
اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ۝٧١ وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ ۙ وَاِذَا مَرُّوْا
بِاللَّغْوِ مَرُّوْا كِرَامًا ۝٧٢ وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَّعُمْيَانًا ۝٧٣ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَّ
اجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ۝٧٤ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ
بِمَا صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ فِيْهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا ۝٧٥ خٰلِدِيْنَ

فِيْهَا حَسُنَتْ منزل ٤ 510

વ લમ યક્તુરૂ વ કાના બયના ઝાલિકા
ઔર ન તંગી કરેં ઔર ઈન દોનોંકે બીચ
કવામા ○ વલ્લઝીના લા યદ્ઊના
એ'તેદાલ પર રહેં. ઔર વો જો
મ-અલ્લાહિ ઇલાહન આ-ખરા વલા
અલ્લાહ કે સાથ કિસી દૂસરે મા'બૂદ કો નહીં પૂજતે ઔર
યક્તુલૂનન્ નફ-સલ્લતી હર્-રમલ્લાહુ
ઉસ જાન કો જિસકી અલ્લાહને હુરમત રખ્ખી
ઇલ્લા બિલ હક્કિ વલા યઝ્નૂન ૮ વ
નાહક નહીં મારતે ઔર બદકારી નહીં કરતે, ઔર
મંય્ યફ-અલ ઝાલિકા યલ્કા અસામા ○
જો યે કામ કરે વો સઝા પાએગા
યુદાઅફ લહુલ અઝાબુ યવ્મલ કિયા-મતિ વ યખ્લુદ ફીહી મુહાના ○
બળ્હાયા જાએગા ઉસપર અઝાબ કયામત કે દિન ઔર હમેશા ઉસમેં ઝિલ્લતસે રહેગા.
ઇલ્લા મન તાબા વ આ-મના વ અમિલા અ-મલન સાલિહન ફ-ઉલાઇકા
મગર જો તૌબા કરે ઔર ઈમાન લાએ ઔર અચ્છા કામ કરે તો ઐસોંકી
યુબદ્દિલુલ્લાહુ સય્યિઆતિહિમ હ-સનાત ૮ વ કાનલ્લાહુ ગફૂરર્ રહીમા ○
બુરાઈયોં કો અલ્લાહ ભલાઈયોંસે બદલ દેગા, ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા મેહરબાન હૈ.
વ મન તાબા વ અમિલા સાલિહન ફ-ઇન્નહૂ યતૂબુ ઇલલ્લાહિ મતાબા ○
ઔર જો તૌબા કરે ઔર અચ્છા કામ કરે તો વો અલ્લાહકી તરફ રુજૂઅ લાયા જૈસી ચાહિએ થી.
વલ્લઝીના લા યશહદૂનઝ ઝૂરા ૪ વ ઇઝા મર્રૂ બિલ લગ્વિ મર્રૂ કિરામા ○
ઔર જો ઝૂટી ગવાહી નહીં દેતે ઔર જબ બેહૂદા પર ગુઝરતે હૈં અપની ઈઝઝત સંભાલે ગુઝર જાતે હૈં.
વલ્લઝીના ઇઝા ઝુક્કિરૂ બિ-આયાતિ રબ્બિહિમ લમ યખિર્રૂ અ-લયહા
ઔર વો કે જબકે ઉન્હેં ઉનકે રબ કી આયતેં યાદ દિલાઈ જાએં તો ઉનપર
સુમ્મંવ્ વ ઉમ્યાના ○ વલ્લઝીના યકૂલૂના રબ્બના હબ લના મિન
બેહરે અન્ધે હોકર નહીં ગિરતે. ઔર વો જો અર્ઝ કરતે હૈં અય હમારે રબ હમેં દે
અઝવાજિના વ ઝુર્રિય્યાતિના કુર્-રતા અઅ્-યુનિંવ્ વજઅલ્ના લિલ
હમારી બીબિયોં ઔર હમારી ઔલાદ સે આંખોંકી ઠન્ડક ઔર હમેં
મુત્તકીના ઇમામા ○ ઉલાઇકા યુજઝવ્-નલ ગુર્-ફતા બિમા સ-બરૂ
પરહેઝગારોં કા પેશવા બના. ઉનકો જન્નતકા સબસે ઉંચા બાલાખાના ઈન્આમ મિલેગા બદલા ઉનકે સબ્ર કા
વ યુલક્-કવ્ના ફીહા તહિય્યતંવ્ વ સલામા ○ ખાલિદીના
ઔર વહાં મુજરે ઔર સલામ કે સાથ ઉનકી પેશવાઈ હોગી. હમેશા ઉસમેં રહેંગે

فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي
لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

طسم ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ
نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ
مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝
وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ
مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ

ફીહા ۶ હ઼સુનત મુસ્તક઼ર્-રંવ્ વ
ક્યા હી અચ્છી ઠહેરને ઔર
મુક઼ામા ○ ક઼ુલ મા યઅ્-બઉ બિકુમ
બસને કી જગહ. તુમ ફરમાઓ તુમ્હારી કુછ કદર નહીં
રબ્બી લવ્લા દુઆઉકુમ ج ફ-ક઼દ
મેરે રબ કે યહાં અગર તુમ ઉસે ન પૂજો, તો
કઝ઼્ઝ઼બ્તુમ ફ-સવ્ફ઼ા યકૂનુ લિઝામા ۵
તુમને ઝુટલાયા, તો અબ હોગા વો અઝાબ કે લિપટ રહેગા.

સૂરતુશ શુ-અ઼રાઅ

મક્કી હૈ, ઈસમેં (૨૨૭) આયતેં ઔર (૧૧) રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહ઼મા નિર્રહ઼ીમ ○

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા

ત઼ા-સીમ-મીમ ○ તિલ્કા આયાતુલ કિતાબિલ મુબીન ○ લ-અ઼લ્લકા
યે આયતેં હૈં રૌશન કિતાબ કી. કહીં તુમ
બાખ઼િઉન નફ઼-સકા અલ્લા યકૂનૂ મુઅ્-મિનીન ○ ઇન નશઅ્ નુનઝ્-ઝિલ
અપની જાન પર ખેલ જાઓગે ઉનકે ગમ મેં કે વો ઈમાન નહીં લાએ. અગર હમ ચાહેં તો
અ઼-લય્હિમ મિનસ સમાઇ આ-યતન ફ-ઝ઼લ્લત અઅ્-નાક઼ુહુમ લહા
આસમાન સે ઉનપર કોઈ નિશાની ઉતારે કે ઉનકે ઉંચે ઉંચે ઉસકે હુઝૂર
ખ઼ાદ઼િઈન ○ વમા યઅ્-તીહિમ મિન ઝ઼િકરિમ મિનર રહ઼માનિ મુહ઼-દસ઼િન
ઝુકે રેહ જાએં. ઔર નહીં આતી ઉનકે પાસ રહમાન કી તરફ સે કોઈ નઈ નસીહત
ઇલ્લા કાનૂ અ઼ન્હુ મુઅ્-રિદીન ○ ફ-ક઼દ કઝ઼્-ઝ઼બૂ ફ-સ-યઅ્-તીહિમ અમ્બાઉ
મગર ઉસસે મુંહ ફેર લેતે હૈં. તો બેશક ઉન્હોંને ઝુટલાયા તો અબ ઉનપર આયા ચાહતી હૈં ખબરેં
મા કાનૂ બિહી યસ્તહ્ઝિઊન ○ અ-વ-લમ ય-રવ્ ઇલલ અરદ઼િ કમ અમ્બત્ના
ઉનકે ઠઠ્ઠે કી. ક્યા ઉન્હોંને ઝમીન કો ન દેખા હમને
ફીહા મિન કુલ્લિ ઝવ્જિન કરીમ ○ ઇન્ના ફી ઝ઼ાલિકા લ-આયહ ۶
ઉસમેં કિતને ઈઝઝત વાલે જોળે ઉગાએ. બેશક ઈસમેં ઝરૂર નિશાની હૈ,
વમા કાના અક-સ઼રુહુમ મુઅ્-મિનીન ○ વ ઇન્ના રબ્બકા લ-હુવલ
ઔર ઉનકે અક્સર ઈમાન લાને વાલે નહીં. ઔર બેશક તુમ્હારા રબ ઝરૂર વહી
અ઼ઝીઝુર રહ઼ીમ ۵ વ ઇઝ઼ નાદા રબ્બુકા મૂસા અનિઅ્-તિલ ક઼વ્-મઝ઼
ઈઝઝત વાલા મેહરબાન હૈ. ઔર યાદ કરો જબ તુમ્હારે રબ ને મૂસા કો નિદા ફરમાઈ કે ઝાલિમ લોગોંકે પાસ જા.

الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿۱۰﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۭ اَلَا يَتَّقُوْنَ ﴿۱۱﴾ قَالَ رَبِّ
اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿۱۲﴾ وَيَضِيْقُ صَدْرِيْ وَلَا
يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُوْنَ ﴿۱۳﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ
ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿۱۴﴾ قَالَ كَلَّا ۚ فَاذْهَبَا
بِاٰيٰتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿۱۵﴾ فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُوْلَآ
اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ
اِسْرَاۗءِيْلَ ﴿۱۷﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيْدًا وَّلَبِثْتَ
فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ۙ﴿۱۸﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِيْ
فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹﴾ قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَّاَنَا
مِنَ الضَّاۗلِّيْنَ ﴿۲۰﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ
لِيْ رَبِّيْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۲۱﴾ وَتِلْكَ
نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ﴿۲۲﴾
قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۳﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ

ઝ઼ાલિમીન ۙ કવ્મ ફ઼િરઔન ۭ અલા
જો ફ઼િરઔન કી કૌમ હૈ, ક્યા વો ન
યત્તકૂન ૦ કાલ રબ્બિ ઇન્ની અખ઼ાફ઼ુ
ડરેંગે. અર્ઝ કી અય મેરે રબ ! મૈં ડરતા હૂં
અંય્ યુકઝ઼્ઝ઼િબૂન ۙ વ યદ઼ીકુ સદરી
કે વો મુઝે ઝુટલાએંગે. ઔર મેરા સીના તંગી કરતા હૈ
વલા યન્તલિકુ લિસાની ફ-અરસિલ ઇલા
ઔર મેરી ઝબાન નહીં ચલતી તો તૂ હારૂન કો ભી રસૂલ કર.
હારૂન ૦ વ લહુમ અલય્યા ઝ઼મ્બુન
ઔર ઉનકા મુઝપર એક ઇલ્ઝામ હૈ
ફ-અખ઼ાફ઼ુ અંય્ યક઼્તુલૂન ۚ ક઼ાલા
તો મૈં ડરતા હૂં કહીં મુઝે કત્લ કરદેં. ફરમાયા
કલ્લા ۚ ફઝ઼્-હબા બિ-આયાતિના ઇન્ના મ-અકુમ મુસ્તમિઊન ૦
યૂં નહીં, તુમ દોનોં મેરી આયતેં લેકર જાઓ હમ તુમ્હારે સાથ સુનતે હૈં.
ફ઼અ્-તિયા ફ઼િર-અવ્ના ફ-કૂલા ઇન્ના રસૂલુ રબ્બિલ આ-લમીન ۙ અન
તો ફ઼િરઔન કે પાસ જાઓ ફિર ઉસસે કહો હમ દોનોં ઉસકે રસૂલ હૈં જો રબ હૈ સારે જહાન કા. કે
અરસિલ મ-અ-ના બની ઇસ્રાઈલ ۙ ક઼ાલા અ-લમ નુરબ્બિકા ફ઼ીના
તૂ હમારે સાથ બની ઈસરાઈલ કો છોળ દે. બોલા ક્યા હમને તુમ્હેં અપને યહાં
વલીદંવ્ વ લબિસ્તા ફ઼ીના મિન ઉમુરિકા સિનીન ۙ વ ફ-અલ્તા
બચપન મેં ન પાલા ઔર તુમને હમારે યહાં અપની ઉમ્ર કે કઈ બરસ ગુઝારે. ઔર તુમને કિયા
ફ઼અ્-લ-તકલ્લતી ફ-અલ્તા વ અન્તા મિનલ કાફ઼િરીન ૦ ક઼ાલા ફ-અલ્તુહા
અપના વો કામ જો તુમને કિયા ઔર તુમ નાશુકર થે. મૂસા ને ફરમાયા મૈંને વો કામ કિયા
ઇઝંવ્ વ અના મિનદ઼ દ઼ાલ્લીન ۙ ફ-ફ-રર્તુ મિન્કુમ લમ્મા ખ઼િફ્તુકુમ
જબકે મુઝે રાહકી ખબર ન થી. તો મૈં તુમ્હારે યહાં સે નિકલ ગયા જબકે તુમસે ડરા
ફ-વ-હબા લી રબ્બી હુક્મંવ્ વ જ-અ-લની મિનલ મુર્-સલીન ૦ વ
તો મેરે રબ ને મુઝે હુકમ અતા ફરમાયા ઔર મુઝે પૈગમ્બરોં સે કિયા. ઔર
તિલ્કા નિઅ્-મતુન તમુન્નુહા અલય્યા અન અબ્બત્તા બની ઇસ્રાઈલ ۙ
યે કોઈ ને'મત હૈ જિસકા તૂ મુઝપર એહસાન જતાતા હૈ કે તૂને ગુલામ બનાકર રખ્ખે બની ઈસરાઈલ.
ક઼ાલા ફ઼િર્અવ્નુ વમા રબ્બુલ આ-લમીન ۙ ક઼ાલા રબ્બુસ સમાવાતિ
ફ઼િરઔન બોલા, ઔર સારે જહાન કા રબ ક્યા હૈ ? મૂસા ને ફરમાયા રબ આસમાનોં

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ
حَوْلَهٗۤ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ
الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِيْۤ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ
لَمَجْنُوْنٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِيْ
لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ
مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاْتِ بِهٖۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾
فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿٣٢﴾ وَّنَزَعَ يَدَهٗ
فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗۤ اِنَّ
هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾ يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهٖ ۖ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ قَالُوْۤا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ
فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٣٦﴾ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿٣٧﴾
فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٣٨﴾ وَّقِيْلَ

વલ અરદિ વમા બય્‌-નહુમા ط ઇન કુન્તુમ
ઔર ઝમીન કા ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન મેં હૈ, અગર તુમ્હેં
મૂકિનીન O કાલા લિ-મન હવ્‌-લહૂ અલા
યકીન હો. અપને આસ-પાસ વાલોં સે બોલા ક્યા
તસ્તમિઊન O કાલા રબ્બુકુમ વ રબ્બુ
તુમ ગૌર સે સુનતે નહીં. મૂસા ને ફરમાયા, રબ તુમ્હારા ઔર
આબાઇકુમુલ અવ્વલીન O કાલા ઇન્ના
તુમ્હારે અગલે બાપ દાદાઓં કા. બોલા
રસૂ-લકુમુલ લઝી ઉર્‌સિલા ઇ-લય્‌કુમ
તુમ્હારે યે રસૂલ જો તુમ્હારી તરફ ભેજે ગએ હૈં
લ-મજનૂન O કાલા રબ્બુલ મશ્‌રિકિ વલ
ઝરૂર અકલ નહીં રખતે. મૂસા ને ફરમાયા રબ પૂરબ ઔર
મગ્‌રિબિ વમા બય્‌-નહુમા ط ઇન કુન્તુમ તઅ્‌-કિલૂન O કાલા લ-ઇનિત
પશ્ચિમ કા ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ, અગર તુમ્હેં અકલ હો. બોલા અગર
ત-ખઝ્‌તા ઇલાહન ગય્‌રી લ-અજઅલન્નકા મિનલ મસ્જૂનીન O કાલા
તુમને મેરે સિવા કિસી ઔર કો ખુદા ઠેહરાયા તો મૈં ઝરૂર તુમ્હેં કૈદ કરૂંગા. ફરમાયા
અ-વ-લવ્‌ જિઅ્‌-તુકા બિ-શય્‌ઇમ મુબીન ق કાલા ફઅ્‌-તિ બિહી ઇન કુન્તા
ક્યા અગરચે મૈં તેરે પાસ કોઈ રૌશન ચીઝ લાઉં. કહા, તો લાઓ અગર
મિનસ સાદિકીન O ફ-અલ્કા અસાહુ ફ-ઇઝા હિયા સુઅ્‌-બાનુમ મુબીન ق
સચ્ચે હો. તો મૂસા ને અપના અસા ડાલ દિયા જભી વો સરીહ અઝદહા હો ગયા.
વ ન-ઝઆ ય-દહૂ ફ-ઇઝા હિયા બય્‌દાઉ લિન નાઝિરીન ق કાલા લિલ
ઔર અપના હાથ નિકાલા તો જભી વો દેખનેવાલોં કી નિગાહ મેં જગમગાને લગા. બોલા
મ-લઇ હવ્‌-લહૂ ઇન્ના હાઝા લ-સાહિરુન અલીમ ق યુરીદુ અંય્‌ યુખ્‌રિ-જકુમ
અપને ગિર્દ કે સરદારોં સે કે બેશક યે દાના જાદૂગર હૈં. ચાહતે હૈં કે તુમ્હેં
મિન અરદિકુમ બિ-સિહ્‌રિહી ق ફ-માઝા તઅ્‌-મુરૂન O કાલૂ અરજિહ વ
તુમ્હારે મુલ્ક સે નિકાલ દેં અપને જાદૂ કે ઝોર સે, તબ તુમ્હારા ક્યા મશ્વરા હૈ. વો બોલે ઉન્હેં ઔર
અખાહુ વબ્અસ્ ફિલ મદાઇનિ હાશિરીન ق યઅ્‌-તૂકા બિ-કુલ્લિ સહ્‌હારિન
ઉનકે ભાઈ કો ઠેહરાએ રહો ઔર શેહરોં મેં જમા' કરને વાલે ભેજો. કે વો તેરે પાસ લે આએં હર બળે જાદૂગર
અલીમ O ફ-જુમિઅસ સ-હ-રતુ લિ-મીકાતિ યવ્‌મિલ મઅ્‌-લૂમ ق વ કીલા
દાના કો. તો જમા' કિયે ગએ જાદૂગર એક મુકર્રર દિન કે વા'દે પર. ઔર

لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ۝٣٩ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ۝٤٠ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا
لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ۝٤١
قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝٤٢ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى
اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ۝٤٣ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
وَقَالُوْا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ۝٤٤ فَاَلْقٰى
مُوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ۝٤٥ فَاُلْقِيَ
السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ۝٤٦ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٤٧
رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۝٤٨ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ
اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۬ؕ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ
خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٤٩ قَالُوْا لَا ضَيْرَ ۡ
اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۝٥٠ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا

લિન્નાસિ હલ અન્તુમ મુજતમિઊન ૦
લોગોંસે કહા ગયા ક્યા તુમ જમા' હો ગએ.
લ-અ઼લ્લના નત્તબિઉ઼સ સ-હ઼-રતા ઇન
શાયદ હમ ઇન જાદૂગરોં હી કી પૈરવી કરેં અગર
કાનૂ હુમુલ ગ઼ાલિબીન ૦ ફ-લમ્મા જાઅસ
યે ગાલિબ આએં. ફિર જબ જાદૂગર આએ
સ-હ઼-રતુ ક઼ાલૂ લિ-ફ઼િર્અ઼વ્ના અ-ઇન્ના
ફિરઔન સે બોલે ક્યા
લના લ-અજરન ઇન કુન્ના નહ઼નુલ
હમેં કુછ મઝદૂરી મિલેગી અગર હમ
ગ઼ાલિબીન ૦ ક઼ાલા ન-અ઼મ વ ઇન્નકુમ
ગાલિબ આએ. બોલા હાં ઔર ઉસ વક્ત તુમ
ઇઝ઼લ લ-મિનલ મુક઼ર્રબીન ૦ ક઼ાલા લહુમ મૂસૉ અલ્ક઼ૂ મૉ અન્તુમ મુલ્ક઼ૂન ૦
મેરે મુકર્રબ હો જાઓગે. મૂસા ને ઉનસે ફરમાયા ડાલો જો તુમ્હેં ડાલના હૈ.
ફ-અલ્ક઼વ્ હ઼િબા-લહુમ વ ઇ઼સિ઼ય્યહુમ વ ક઼ાલૂ બિ-ઇ઼ઝ઼્-ઝતિ ફ઼િર્અ઼વ્ના
તો ઉન્હોંને અપની રસ્સિયાં ઔર લાઠિયાં ડાલીં ઔર બોલે ફિરઔન કી ઇઝઝત કી કસમ
ઇન્ના લ-નહ઼નુલ ગ઼ાલિબૂન ૦ ફ-અલ્ક઼ા મૂસા અ઼સા઼હુ ફ-ઇઝ઼ા હિયા
બેશક હમારી હી જીત હૈ. તો મૂસા ને અપના અસા ડાલા જભી વો
તલ્કફુ મા યઅ્-ફિકૂન ૦ ફ-ઉલ્ક઼િયસ સ-હ઼-રતુ સાજિદીન ૦ ક઼ાલૂ આમન્ના
ઉનકી બનાવટોં કો નિગલને લગા. અબ સજ્દે મેં ગિરે. જાદૂગર બોલે હમ ઈમાન લાએ
બિ-રબ્બિલ આ઼-લમીન ૦ રબ્બિ મૂસા વ હારૂન ૦ ક઼ાલા આમન્તુમ લહૂ ક઼બ્લા
ઉસપર જો સારે જહાન કા રબ હૈ. જો મૂસા ઔર હારૂન કા રબ હૈ. ફિરઔન બોલા ક્યા તુમ ઉસપર
અન આ-ઝ઼ના લકુમ ઇન્નહૂ લ-કબીરુકુમુલ લઝ઼ી અ઼લ્લ-મકુમુસ સિહ઼ર
ઈમાન લાએ કબ્લ ઇસકે કે મૈં તુમ્હેં ઇજાઝત દૂં, બેશક વો તુમ્હારા બળા હૈ જિસને તુમ્હેં જાદૂ સિખાયા,
ફ-લ-સવ્ફ઼ા તઅ્-લમૂન ૦ લ-ઉક઼ત્તિઅ઼ન્ના અય્દિ-યકુમ વ અર્જુ-લકુમ
તો અબ જાના ચાહતે હો, મુઝે કસમ હૈ બેશક મૈં તુમ્હારે હાથ ઔર દૂસરી તરફ કે પાંવ કાટૂંગા
મિન ખ઼િલાફ઼િંવ્ વ લ-ઉસ઼લ્લિબન્નકુમ અજ્મઈ઼ન ૦ ક઼ાલૂ લા દ઼્ય્રા
ઔર તુમ સબકો સૂલી દૂંગા. વો બોલે કુછ નુકસાન નહીં.
ઇન્નૉ ઇલા રબ્બિના મુન્ક઼લિબૂન ૦ ઇન્ના નત઼્મઉ અંય્ યગ઼્ફિરા લના
હમ અપને રબ કી તરફ પલટને વાલે હૈં. હમેં તમા' હૈ કે હમારા રબ હમારી ખતાએં બખ્શ દે

رَبُّنَا خَطٰيٰنَآ اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَاَوْحَيْنَآ
اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ۝
فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۝ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ۝ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ۝ وَ
اِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ۝ فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ
وَّعُيُوْنٍ ۝ وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۝ كَذٰلِكَ
وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝ فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ۝
فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ۝
قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِىَ رَبِّىْ سَيَهْدِيْنِ ۝ فَاَوْحَيْنَآ اِلٰى
مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ۗ فَانْفَلَقَ فَكَانَ
كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ۝ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ۝
وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ۝ ثُمَّ اَغْرَقْنَا
الْاٰخَرِيْنَ ۝ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

રબ્બુના ખત઼ાયાનૌ અન કુન્નૌ અવ્વલલ
ઈસપર કે હમ સબસે પેહલે
મુઅ-મિનીન ૦ વ અવ્-હ઼ય્નૌ ઇલા મૂસૌ
ઈમાન લાએ. ઔર હમને મૂસા કો વહી ભેજી
અન અસ્રિ બિ-ઇબાદી ઇન્નકુમ
કે રાતોં રાત મેરે બન્દોં કો લે નિકલ બેશક તુમ્હારા
મુત્ત-બઊન ૦ ફ-અર્-સલ ફિર્અવ્નુ
પીછા હોના હે. અબ ફિરઔન ને
ફિલ મદાઇનિ હ઼ાશિરીન ૦ ઇન્ના
શેહરોં મેં જમા' કરને વાલે ભેજે. કે
હૌ-ઉલાઇ લ-શિરઝ઼િ-મતુન ક઼લીલૂન ૦
યે લોગ એક થોળી જમાઅત હૈં.
વ ઇન્નહુમ લના લ-ગ઼ાઇઝ઼ૂન ૦ વ ઇન્ના લ-જમીઉન હ઼ાઝ઼િરૂન ૦
ઔર બેશક હમ સબકા દિલ જલાતે હૈં. ઔર બેશક હમ સબ ચૌકન્ને હૈં.
ફ-અખ્રજનાહુમ મિન જન્નાતિંવ્ વ ઉયૂન ૦ વ કુનૂઝ઼િંવ્ વ મક઼ામિન
તો હમને ઉન્હેં બાહર નિકાલા બાગોં ઔર ચશ્મોં ઔર ખઝ઼ાનોં ઔર ઉમ્દા મકાનોં સે.
કરીમ ૦ કઝ઼ાલિક ط વ અવ્-રસ઼્નાહા બની ઇસ્રાઈલ ૦ ફ-અત્બઊહુમ
હમને ઐસા હી કિયા, ઔર ઉનકા વારિસ કર દિયા બની ઈસરાઈલ કો. તો ફિરઔનિયોં ને ઉનકા તઆકુબ કિયા
મુશ્રિક઼ીન ૦ ફ-લમ્મા તરાઅલ જમ્આનિ ક઼ાલ અસ્હ઼ાબુ મૂસૌ ઇન્ના
દિન નિકલે. ફિર જબ આમના સામના હુવા દોનોં ગિરોહોં કા, મૂસા વાલોં ને કહા હમકો
લ-મુદ-રકૂન ૦ ક઼ાલ કલ્લા ج ઇન્ના મઇય રબ્બી સ-યહ્દીન ૦
ઉન્હોંને આ લિયા. મૂસા ને ફરમાયા યૂં નહીં, બેશક મેરા રબ મેરે સાથ હે વો મુઝે અબ રાહ દેતા હે.
ફ-અવ્-હ઼ય્નૌ ઇલા મૂસૌ અનિદ્-રિબ બિ-અસ઼ાકલ બહ઼્ર ط ફન્ફ-લક઼
તો હમને મૂસા કો વહી ફરમાઈ કે દરિયા પર અપના અસા માર, તો જભી દરિયા ફટ ગયા
ફ-કાન કુલ્લુ ફિર્કિ઼ન કત્તવ્દિલ અઝ઼ીમ ૦ વ અઝ્-લફ્ના સ઼મ્મલ
તો હર હિસ્સા હો ગયા જૈસે બળા પહાળ. ઔર વહાં કરીબ લાએ હમ
આ-ખ઼રીન ૦ વ અન્જય્ના મૂસૌ વ મમ મ-અહૂ અજ્મઈન ૦ સુમ્મ અગ઼્રક઼-નલ
દૂસરોં કો. ઔર હમને બચા લિયા મૂસા ઔર ઉસકે સબ સાથ વાલોં કો. ફિર દૂસરોં કો
આ-ખ઼રીન ૦ ઇન્ન ફી ઝ઼ાલિક લ-આયહ ط વમા કાન અક-સ઼રુહુમ
ડુબો દિયા. બેશક ઈસમેં ઝ઼રૂર નિશાની હે ઔર ઉનમેં અકસર મુસલમાન ન થે.

مُؤْمِنِينَ ۝٦٧ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝٦٨ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝٦٩ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝٧٠
قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ۝٧١ قَالَ هَلْ
يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝٧٢ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝٧٣
قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ۝٧٤ قَالَ
أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝٧٥ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ
الْأَقْدَمُونَ ۝٧٦ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝٧٧
الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝٧٨ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي
وَيَسْقِينِ ۝٧٩ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝٨٠ وَالَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝٨١ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي
خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝٨٢ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ۝٨٣ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي
الْآخِرِينَ ۝٨٤ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝٨٥

મુઅ-મિનીન ○ વ ઇન્ના રબ્બકા લ-હુવલ
ઔર બેશક તુમ્હારા રબ વહી
અઝીઝુર રહીમ ઠ વત્લુ અ-લય્હિમ
ઇઝ્ઝત વાલા મેહરબાન હૈ. ઔર ઉનપર પઢ્હો
ન-બઅ ઇબ્રાહીમ ઠ ઇઝ કાલા
ખબર ઇબ્રાહીમ કી જબ ઉસને
લિ-અબીહિ વ કવ્મિહી મા તઅ્-બુદૂન ○
અપને બાપ ઔર અપની કૌમ સે ફરમાયા તુમ ક્યા પૂજતે હો.
કાલૂ નઅ્-બુદુ અસ્-નામન ફ-નઝલ્લુ લહા
બોલે હમ બુતોં કો પૂજતે હૈં ફિર ઉનકે સામને
આકિફીન ○ કાલા હલ યસ્-મઊ-નકુમ
આસન મારે રેહતે હૈં. ફરમાયા ક્યા વો તુમ્હારી સુનતે હૈં
ઇઝ તદઊન ઠ અવ્ યન્ફઊ-નકુમ અવ્ યદુર્રૂન ○ કાલૂ બલ
જબ તુમ પુકારો. યા તુમ્હારા કુછ ભલા બુરા કરતે હૈં. બોલે બલ્કે
વ-જદના આબા-અના કઝાલિકા યફ-અલૂન ○ કાલા અ-ફ-ર-અય્તુમ
હમને અપને બાપ દાદા કો ઐસા હી કરતે પાયા. ફરમાયા તો ક્યા તુમ દેખતે હો
મા કુન્તુમ તઅ્-બુદૂન ઠ અન્તુમ વ આબાઉકુમુલ અક્-દમૂન ઠ
યે જિન્હેં પૂજ રહે હો. તુમ ઔર તુમ્હારે અગલે બાપ દાદા.
ફ-ઇન્નહુમ અદુવ્વુલ લી ઇલ્લા રબ્બલ આ-લમીન ઠ અલ્લઝી ખ-લ-કની
બેશક વો સબ મેરે દુશ્મન હૈં મગર પરવરદિગારે આલમ. વો જિસને મુઝે પૈદા કિયા
ફ-હુવા યહ્દીન ઠ વલ્લઝી હુવા યુત્ઇમુની વ યસ્કીન ઠ વ ઇઝા મરિદ્તુ
તો વો મુઝે રાહ દેગા. ઔર વો જો મુઝે ખિલાતા ઔર પિલાતા હૈ. ઔર જબ મૈં બીમાર હૂં
ફ-હુવા યશ્ફીન ઠ વલ્લઝી યુમીતુની સુમ્મા યુહ્યીન ઠ વલ્લઝી
તો વહી મુઝે શિફા દેતા હૈ. ઔર વો મુઝે વફાત દેગા ફિર મુઝે ઝિન્દા કરેગા. ઔર વો જિસકી
અત્મઉ અંય્ યગ્ફિરા લી ખતી-અતી યવ્-મદ દીન ઠ રબ્બિ હબ્ લી
મુઝે આસ લગી હૈ કે મેરી ખતાએં કયામત કે દિન બખ્શેગા. અય મેરે રબ મુઝે હુકમ અતા કર
હુક્મંવ્ વ અલ્હિક્ની બિસ્ સાલિહીન ઠ વજ્અલ્લી લિસાના સિદ્કિન
ઔર મુઝે ઉનસે મિલા દે જો તેરે કુરબે ખાસ કે સઝાવાર હૈં. ઔર મેરી સચ્ચી નામ-વરી રખ
ફિલ આખિરીન ઠ વજ્અલ્ની મિંવ્ વ-ર-સતિ જન્નતિન નઈમ ઠ
પિછલોં મેં. ઔર મુઝે ઉનમેં કર જો ચૈન કે બાગોં કે વારિસ હૈં.

وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ
أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾
وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ
يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ
إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾
تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا
مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ

વગ્ફિર લિ-અબી ઇન્નહૂ કાના
ઔર મેરે બાપ કો બખ્શ દે બેશક વો
મિનદ્ દાલ્લીન ઠ વલા તુખ્ઝિની યવ્મા
ગુમરાહ હૈ. ઔર મુઝે રુસવા ન કરના જિસદિન
યુબ્અસૂન ઠ યવ્મા લા યન્ફઉ માલુંવ્
સબ ઉઠાએ જાએંગે. જિસદિન ન માલ કામ આએગા
વલા બનૂન ઠ ઇલ્લા મન અતલ્લાહ
ન બેટે. મગર વો જો અલ્લાહ કે હુઝૂર હાઝિર હુવા
બિ-કલ્બિન સલીમ ઠ વ ઉઝલિ-ફતિલ
સલામત દિલ લેકર. ઔર કરીબ લાઈ જાએગી
જન્નતુ લિલ મુત્તકીન ઠ વ બુર્રિ-ઝતિલ
જન્નત પરહેઝગારોં કે લિએ. ઔર ઝાહિર કી જાએગી
જહીમુ લિલ ગાવીન ઠ વ કીલા લહુમ અય્-નમા કુન્તુમ તઅ્બુદૂન ઠ
દોઝખ ગુમરાહોં કે લિએ. ઔર ઉનસે કહા જાએગા કહાં હૈં વો જિનકો તુમ પૂજતે થે.
મિન દૂનિલ્લાહ ط હલ યન્સુરૂ-નકુમ અવ્ યન્તસિરૂન ઠ ફ-કુબ્કિબૂ
અલ્લાહ કે સિવા, ક્યા વો તુમ્હારી મદદ કરેંગે, યા બદલા લેંગે. તો ઉંધા દિયે ગએ
ફીહા હુમ વલ ગાવૂન ઠ વ જુનૂદુ ઇબ્લીસા અજમઊન ઠ કાલૂ વ હુમ
જહન્નમ મેં વો ઔર સબ ગુમરાહ. ઔર ઇબ્લીસ કે લશ્કર સારે. કહેંગે ઔર વો
ફીહા યખ્તસિમૂન ઠ તલ્લાહિ ઇન કુન્ના લફી દલાલિમ મુબીન ઠ ઇઝ્
ઉસમેં બાહમ ઝગળતે હોંગે. ખુદા કી કસમ બેશક હમ ખુલી ગુમરાહી મેં થે. જબકે
નુસવ્વીકુમ બિ-રબ્બિલ આ-લમીન ○ વમૉ અદલ્લનૉ ઇલ્લલ મુજ્રિમૂન ○
તુમ્હેં રબ્બુલ આલમીન કે બરાબર ઠેહરાતે થે. ઔર હમેં ન બેહકાયા મગર મુજરિમોં ને
ફમા લના મિન શાફિઈન ઠ વલા સદીકિન હમીમ ○ ફ-લવ્ અન્ના લના
તો અબ હમારા કોઈ સિફારિશી નહીં. ઔર ન કોઈ ગમખ્વાર દોસ્ત. તો કિસી તરહ હમેં
કર્-રતન ફ-નકૂના મિનલ મુઅ-મિનીન ○ ઇન્ના ફી ઝાલિકા લ-આયહ ط
ફિર જાના હોતા કે હમ મુસલમાન હો જાતે. બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાની હૈ,
વમા કાના અક્-સરુહુમ મુઅ-મિનીન ○ વ ઇન્ના રબ્બકા લ-હુવલ
ઔર ઉનમેં બહુત ઈમાન વાલે ન થે. ઔર બેશક તુમ્હારા રબ વહી
અઝીઝુર રહીમ ઠ કઝ્-ઝબત કવ્મુ નૂહિનિલ મુર્-સલીન ઠ ઇઝ્ કાલા
ઇઝ્ઝત વાલા મેહરબાન હૈ. નૂહ કી કૌમ ને પૈગમ્બરોં કો ઝુટલાયા. જબકે

لهم اخوهم نوح الا تتقون ۝ اني لكم رسول
امين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝ وما اسئلكم عليه
من اجر ان اجري الا على رب العلمين ۝ فاتقوا
الله واطيعون ۝ قالوا انؤمن لك واتبعك
الارذلون ۝ قال وما علمي بما كانوا يعملون ۝
ان حسابهم الا على ربي لو تشعرون ۝ وما انا
بطارد المؤمنين ۝ ان انا الا نذير مبين ۝ قالوا
لئن لم تنته ينوح لتكونن من المرجومين ۝ قال
رب ان قومي كذبون ۝ فافتح بيني وبينهم فتحا
ونجني ومن معي من المؤمنين ۝ فانجينه
ومن معه في الفلك المشحون ۝ ثم اغرقنا بعد
الباقين ۝ ان في ذلك لاية ۖ وما كان اكثرهم
مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذبت

લહુમ અખૂહુમ નૂહુન અલા તત્તકૂન ○
ઉનસે ઉનકે હમ-કૌમ નૂહ ને કહા ક્યા તુમ ડરતે નહીં.

ઇન્ની લકુમ રસૂલુન અમીન ○
બેશક મૈં તુમ્હારે લિએ અલ્લાહકા ભેજા હુવા અમીન હૂં.

ફત્તકુલ્લાહ વ અતીઊન ○ વમા
તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરા હુકમ માનો. ઔર

અસ્અલુકુમ અ-લય્હિ મિન અજર
મૈં ઇસપર તુમસે કુછ ઉજરત નહીં માંગતા

ઇન અજ્રિય ઇલ્લા અલા રબ્બિલ
મેરા અજર તો ઉસીપર હૈ જો સારે જહાન કા રબ હૈ.

આ-લમીન ○ ફત્તકુલ્લાહ વ અતીઊન ○
તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરા હુકમ માનો.

કાલૂ અ-નુઅ-મિનુ લકા વત્ત-બ-અકલ અર્-ઝલૂન ○ કાલા વમા ઇલ્મી
બોલે, ક્યા હમ તુમપર ઈમાન લે આએં ઔર તુમ્હારે સાથ કમીને હુએ હૈં. ફરમાયા મુઝે ક્યા ખબર

બિમા કાનૂ યઅ-મલૂન ○ ઇન હિસાબુહુમ ઇલ્લા અલા રબ્બી લવ્ તશઉરૂન ○
ઉનકે કામ ક્યા હૈં. ઉનકા હિસાબ તો મેરે રબ હી પર હૈ અગર તુમ્હેં હિસ્સ હો.

વમા અના બિ-તારિદિલ મુઅ-મિનીન ○ ઇન અના ઇલ્લા નઝીરુમ મુબીન ○
ઔર મૈં મુસલમાનોં કો દૂર કરનેવાલા નહીં. મૈં તો નહીં મગર સાફ ડર સુનાનેવાલા.

કાલૂ લ-ઇલ્લમ તન્તહિ યા નૂહુ લ-તકૂનન્ના મિનલ મરજૂમીન ○
બોલે અય નૂહ અગર તુમ બાઝ ન આએ તો ઝરૂર સંગસાર કિયે જાઓગે.

કાલા રબ્બિ ઇન્ના કવ્મી કઝ્-ઝબૂન ○ ફફ-તહ્ બય્ની વ બય્-નહુમ
અર્ઝ કી અય મેરે રબ મેરી કૌમ ને મુઝે ઝુટલાયા તો મુઝમેં ઔર ઉનમેં પૂરા ફૈસલા કરદે

ફત્હંવ્ વ નજ્જિની વ મમ મઇયા મિનલ મુઅ-મિનીન ○ ફ-અન્જય્નાહુ
ઔર મુઝે ઔર મેરે સાથ વાલે મુસલમાનોં કો નજાત દે. તો હમને બચા લિયા

વ મમ મ-અહૂ ફિલ ફુલ્કિલ મશ્હૂન ○ સુમ્મા અગરક્ના બઅ-દુલ બાકીન ○
ઉસે ઔર ઉસકે સાથ વાલોં કો ભરી હુઈ કશ્તી મેં. ફિર ઉસકે બાદ હમને બાકિયોં કો ડુબો દિયા.

ઇન્ના ફી ઝાલિકા લ-આયહ ۖ વમા કાના અક-સરુહુમ મુઅ-મિનીન ○
બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં અકસર મુસલમાન ન થે.

વ ઇન્ના રબ્બકા લ-હુવલ અઝીઝુર રહીમ ○ કઝ્-ઝબત
ઔર બેશક તુમ્હારા રબ હી ઇઝ્ઝત વાલા મેહરબાન હૈ.

عَادٌ الْمُرْسَلِيْنَ ۝١٢٣ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ هُوْدٌ اَلَا
تَتَّقُوْنَ ۝١٢٤ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۝١٢٥ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطِيْعُوْنِ ۝١٢٦ وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ
اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١٢٧ اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً
تَعْبَثُوْنَ ۝١٢٨ وَتَتَّخِذُوْنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ۝١٢٩
وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ۝١٣٠ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ
اَطِيْعُوْنِ ۝١٣١ وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ۝١٣٢
اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ۝١٣٣ وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۝١٣٤ اِنِّيْٓ
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝١٣٥ قَالُوْا سَوَآءٌ
عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِيْنَ ۝١٣٦ اِنْ هٰذَآ
اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٣٧ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۝١٣٨ فَكَذَّبُوْهُ
فَاَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ۝١٣٩ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝١٤٠ كَذَّبَتْ

ثمود المرسلين منزل ٥ ٩١٧

આદુ-નિલ મુર-સલીન ۝ ઇઝ઼ ક઼ાલ઼ા લહુમ
આદ ને રસૂલોં કો ઝુટલાયા. જબકે ઉનસે
અખૂહુમ હૂદુન અલા તત્તકૂન ۝ ઇન્ની
ઉનકે હમ-કૌમ હૂદ ને ફરમાયા ક્યા તુમ ડરતે નહીં. બેશક
લકુમ રસૂલુન અમીન ۝ ફત્તકુલ્લાહ઼ા
મૈં તુમ્હારે લિએ અમાનત-દાર રસૂલ હું. તો અલ્લાહ સે ડરો
વ અતીઊન ۝ વમા અસ્અલુકુમ
ઔર મેરા હુકમ માનો. ઔર મૈં તુમસે
અ-લય્હિ મિન અજ્ર ۝ ઇન અજ્રિય઼ા
ઇસપર કુછ ઉજરત નહીં માંગતા, મેરા અજર
ઇલ્લા અ઼લા રબ્બિલ આ઼-લમીન ۝
તો ઉસીપર હૈ જો સારે જહાન કા રબ.
અ-તબ્નૂના બિ-કુલ્લિ રીઇન આ-યતન તઅ્-બસૂન ۝ વ તત્તખિઝૂના
ક્યા હર બુલન્દી પર એક નિશાન બનાતે હો રાહગીરોં સે હંસને કો. ઔર મઝબૂત મહેલ ચુનતે હો
મસાનિઅ઼ા લ-અ઼લ્લકુમ તખ્લુદૂન ۝ વ ઇઝ઼ા બત઼શ્તુમ બત઼શ્તુમ જબ્બારીન ۝
ઇસ ઉમ્મીદ પર કે તુમ હમેશા રહોગે. ઔર જબ કિસીપર ગિરિફ્ત કરતે હો તો બળી બે-દરદી સે ગિરિફ્ત કરતે હો.
ફત્તકુલ્લાહ઼ા વ અતીઊન ۝ વત્તકુલ્લઝ઼ી અ-મદ્-દકુમ બિમા તઅ્-લમૂન ۝
તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરા હુકમ માનો. ઔર ઉસસે ડરો જિસને તુમ્હારી મદદ કી ઉન ચીઝોં સે કે તુમ્હેં મા'લૂમ હૈં.
અ-મદ્-દકુમ બિ-અન્આમિંવ્ વ બનીન ۝ વ જન્નાતિંવ્ વ ઉયૂન ۝
તુમ્હારી મદદ કી ચૌપાયોં ઔર બેટોં. ઔર બાગોં ઔર ચશ્મોં સે.
ઇન્ની અખાફુ અ઼-લય્કુમ અ઼ઝ઼ાબ઼ા યવ્મિન અ઼ઝ઼ીમ ۝ ક઼ાલૂ સવાઉન
બેશક મુઝે તુમપર ડર હૈ એક બળે દિન કે અઝાબ કા. બોલે હમેં બરાબર હૈ
અ઼-લય્ના અ-વ-અ઼ઝ઼્તા અમ લમ તકુમ મિનલ વાઇઝીન ۝ ઇન હાઝ઼ા
ચાહે તુમ નસીહત કરો યા નાસેહોં મેં ન હો. યે તો નહીં
ઇલ્લા ખ઼ુલુકુલ અવ્વલીન ۝ વમા નહ઼નુ બિ-મુઅ઼ઝ઼્-ઝ઼બીન ۝ ફ-કઝ઼્-ઝ઼બૂહુ
મગર વહી અગલોંકી રીત. ઔર હમેં અઝાબ હોના નહીં. તો ઉન્હોંને ઉસે ઝુટલાયા
ફ-અહ્-લક્નાહુમ ۝ ઇન્ના ફી ઝ઼ાલિકા લ-આયહ ۝ વમા કાના અક્-સ઼રુહુમ
તો હમને ઉન્હેં હલાક કિયા, બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં બહુત
મુઅ્-મિનીન ○ વ ઇન્ના રબ્બકા લહુવલ અ઼ઝીઝુર રહ઼ીમ ۝ કઝ઼્-ઝ઼બત
મુસલમાન ન થે. ઔર બેશક તુમ્હારા રબ હી ઇઝઝત વાલા મેહરબાન હૈ.

ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا
تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا
هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَ
نَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا
أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾
قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾
فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ

સમૂદુલ મુર્-સલીન ○ ઇઝ્ કાલા લહુમ
સમૂદ ને રસૂલોંકો ઝુટલાયા. જબકે ઉનસે
અખૂહુમ સાલિહુન અલા તત્તકૂન ○
ઉનકે હમ-કૌમ સાલેહ ને ફરમાયા ક્યા ડરતે નહીં
ઇન્ની લકુમ રસૂલુન અમીન ○
બેશક મૈં તુમ્હારે લિએ અલ્લાહકા અમાનતદાર રસૂલ હૂં.
ફત્તકુલ્લાહા વ અતીઊન ○ વમા
તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરા હુકમ માનો. ઔર
અસ્અલુકુમ અલય્હિ મિન અજ્ર ○
મૈં તુમસે કુછ ઇસપર ઉજરત નહીં માંગતા
ઇન અજ્રિય ઇલ્લા અલા રબ્બિલ
મેરા અજર તો ઉસીપર હૈ જો સારે જહાન કા રબ હૈ.
આ-લમીન ○ અ-તુત્રકૂના ફીમા હાહુના આમિનીન ○ ફી જન્નાતિંવ્
ક્યા તુમ યહાં કી ને'મતોં મેં ચૈન સે છોળ દિયે જાઓગે. બાગોં
વ ઉયૂનિંવ્ ○ વ ઝુરૂઇંવ્ વ નખ્લિન તલ્ઉહા હદીમ ○ વ તન્હિતૂના મિનલ
ઔર ચશ્મોં ઔર ખેતોં ઔર ખજૂરોં મેં જિનકા શગૂફા નરમ નાઝુક. ઔર
જિબાલિ બુયૂતન ફારિહીન ○ ફત્તકુલ્લાહા વ અતીઊન ○ વલા તુતીઊ
પહાળોં મેંસે ઘર તરાશતે હો ઉસ્તાદી સે. તો અલ્લાહસે ડરો ઔર મેરા હુકમ માનો. ઔર
અમ્રલ મુસ્રિફીન ○ અલ્લઝીના યુફસિદૂના ફિલ અરદિ વલા
હદ સે બળ્હનેવાલોં કે કેહનેપર ન ચલો. વો જો ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હૈં ઔર
યુસ્લિહૂન ○ કાલૂ ઇન્નમા અન્તા મિનલ મુસહ્-હરીન ○ મા અન્તા ઇલ્લા
બનાવ નહીં કરતે. બોલે તુમ પર તો જાદૂ હુવા હૈ. તુમ તો
બ-શરુમ મિસ્લુના ○ ફઅ-તિ બિ-આ-યતિન ઇન કુન્તા મિનસ્ સાદિકીન ○
હમીં જૈસે આદમી હો. તો કોઈ નિશાની લાઓ અગર સચ્ચે હો.
કાલા હાઝિહી ના-કતુલ લહા શિર્બુંવ્ વ લકુમ શિર્બુ યવ્મિમ મઅ્-લૂમ ○
ફરમાયા યે નાકા હૈ એક દિન ઉસકે પીને કી બારી ઔર એક મુઅય્યન દિન તુમ્હારી બારી.
વલા તમસ્સૂહા બિ-સૂઇન ફ-યઅ્-ખુ-ઝકુમ અઝાબુ યવ્મિન અઝીમ ○
ઔર ઉસે બુરાઈ કે સાથ ન છૂઓ કે તુમ્હેં બળે દિન કા અઝાબ આ લેગા.
ફ-અ-કરૂહા ફ-અસ્બહૂ નાદિમીન ○ ફ-અ-ખ-ઝહુમુલ અઝાબ
ઈસપર ઉન્હોંને ઉસકી કોંચેં કાટ દીં ફિર સુબહ કો પછતાતે રેહ ગએ. તો ઉન્હેં અઝાબ ને આ લિયા,

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَ
إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ
الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَ
تَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُم ۚ بَلْ أَنتُمْ
قَوْمٌ عَادُونَ ۝ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمُخْرَجِينَ ۝ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ الْقَالِينَ ۝ رَبِّ
نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ۝ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَ
أَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ۝ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ

ઇન્ના ફી ઝાલિકા લ-આયહ ط વમા કાના
બેશક ઈસમેં ઝરૂર નિશાની હૈ, ઔર
અક-સરુહુમ મુઅ-મિનીન ۝ વ ઇન્ના
ઉનમેં બુહત મુસલમાન ન થે. ઔર બેશક
રબ્બકા લ-હુવલ અઝીઝુર રહીમ ۝
તુમ્હારા રબ હી ઈઝઝત વાલા મેહરબાન હૈ.
કઝ્-ઝબત કવ્મુ લૂતિનિલ મુર્-સલીન ۝
લૂત કી કૌમ ને રસૂલોં કો ઝુટલાયા.
ઇઝ કાલા લહુમ અખૂહુમ લૂતુન અલા
જબકે ઉનસે ઉનકે હમ-કૌમ લૂત ને ફરમાયા, ક્યા
તત્તકૂન ۝ ઇન્ની લકુમ રસૂલુન અમીન ۝
તુમ નહીં ડરતે. બેશક મૈં તુમ્હારે લિએ અલ્લાહ કા અમાનતદાર રસૂલ હૂં.
ફત્તકુલ્લાહ વ અતીઊન ۝ વમા અસ્અલુકુમ અ-લયહિ મિન અજર ج ઇન
તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરા હુકમ માનો. ઔર મૈં ઈસપર તુમસે કુછ ઉજરત નહીં માંગતા,
અજ્રિયા ઇલ્લા અલા રબ્બિલ આ-લમીન ۝ અ-તઅ-તૂનઝ ઝુકરાના મિનલ
મેરા અજર તો ઉસીપર હૈ જો સારે જહાન કા રબ હૈ. ક્યા મખ્લૂક મેં મરદોં સે બદફે'લી કરતે હો.
આ-લમીન ۝ વ ત-ઝરૂના મા ખ-લકા લકુમ રબ્બુકુમ મિન અઝ્વાજિકુમ ط
ઔર છોળતે હો વો જો તુમ્હારે લિએ તુમ્હારે રબ ને જોરૂએં બનાઈ,
બલ અન્તુમ કવ્મુન આદૂન ۝ કાલૂ લ-ઇલ્લમ તન્તહિ યા લૂતુ લ-તકૂનન્ના
બલ્કે તુમ લોગ હદ સે બળહને વાલે હો. બોલે અય લૂત અગર તુમ બાઝ ન આએ તો ઝરૂર
મિનલ મુખ્રજીન ۝ કાલા ઇન્ની લિ-અ-મલિકુમ મિનલ કાલીન ۝ રબ્બિ
નિકાલ દિયે જાઓગે. ફરમાયા મૈં તુમ્હારે કામ સે બેઝાર હૂં. અય મેરે રબ
નજ્જિની વ અહલી મિમ્મા યઅ-મલૂન ۝ ફ-નજ્જયનાહુ વ અહ-લહૂ અજમઈન ۝
મુઝે ઔર મેરે ઘર વાલોં કો ઉનકે કામ સે બચા. તો હમને ઉસે ઔર ઉસકે સબ ઘર વાલોં કો નજાત બખ્શી.
ઇલ્લા અજૂઝન ફિલ ગાબિરીન ۝ સુમ્મા દમ્મર્નલ આ-ખરીન ۝
મગર એક બુળિહયા કે પીછે રેહ ગઈ. ફિર હમને દૂસરોં કો હલાક કર દિયા.
વ અમ્તર્ના અ-લયહિમ મ-તરન ج ફ-સાઆ મ-તરુલ મુન્ઝરીન ۝ ઇન્ના ફી
ઔર હમને ઉનપર એક બરસાવ બરસાયા તો ક્યા હી બુરા બરસાવ થા ડરાએ ગયોં કા. બેશક
ઝાલિકા લ-આયહ ط વમા કાના અક-સરુહુમ મુઅ-મિનીન ۝ વ ઇન્ના
ઈસમેં ઝરૂર નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં બહુત મુસલમાન ન થે. ઔર બેશક

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ لْئَيْكَةِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾
وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا
الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا
أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا
مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّي
أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ
يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ

في ذلك منزل ٥

રબ્બક। લ-હુવલ અઝીઝુર રહીમ
તુમ્હારા રબ હી ઈઝઝત વાલા મેહરબાન હૈ.

કઝ્-ઝબ। અસ્હાબુલ અય્-કતિલ
બન વાલોં ને રસૂલોંકો ઝુટલાયા.

મુર્-સલીન ઇઝ્ કાલ। લહુમ
જબ ઉનસે

શુઅય્બુન અલા તત્તકૂન ઇન્ની
શુએબ ને ફરમાયા ક્યા ડરતે નહીં. બેશક મૈં

લકુમ રસૂલુન અમીન ફત્તકુલ્લાહ। વ
તુમ્હારેલિએઅલ્લાહ કા અમાનતદાર રસૂલ હૂં તો અલ્લાહ સે ડરો ઔર

અતીઊન વમા અસ્અલુકુમ અ-લય્હિ
મેરા હુકમ માનો. ઔર મૈં ઈસપર તુમસે કુછ

મિન અજર ઇન અજ્રિય। ઇલ્લા અલા રબ્બિલ આ-લમીન
ઉજરત નહીં માંગતા, મેરા અજર તો ઉસીપર હૈ જો સારે જહાન કા રબ હૈ.

અવ્ફુલ કય્લ। વલા તકૂનૂ મિનલ મુખ્સિરીન વ ઝિનૂ બિલ કિસ્તાસિલ
નાપ પૂરા કરો ઔર ઘટાને વાલોંમેં ન હો. ઔર સીધી તરાઝૂ સે તૌલો.

મુસ્તકીમ વલા તબ્ખસુન નાસ। અશ્યા-અહુમ વલા તઅ્-સવ્ ફિલ અરદિ
ઔર લોગોંકી ચીઝેં કમ કરકે ન દો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે ન ફિરો.

મુફસિદીન વત્તકુલ્લઝી ખ-લ-કકુમ વલ જિબિલ્લતલ અવ્વલીન
ઔર ઉસસે ડરો જિસને તુમકો પૈદા કિયા ઔર અગલી મખ્લૂક કો.

કાલૂ ઇન્નમા અન્તા મિનલ મુસહ્-હરીન વમા અન્તા ઇલ્લા બ-શરુમ
બોલે તુમપર જાદૂ હુવા હૈ. તુમ તો નહીં મગર હમ જૈસે આદમી

મિસ્લુના વ ઇન નઝુન્નુક। લ-મિનલ કાઝિબીન ફ-અસ્કિત અ-લય્ના
ઔર બેશક હમ તુમ્હેં ઝૂટા સમઝતે હૈં. તો હમપર

કિ-સફમ મિનસ સમાઇ ઇન કુન્તા મિનસ સાદિકીન કાલ। રબ્બી
આસમાન કા કોઈ ટુકળા ગિરા દો અગર તુમ સચ્ચે હો. ફરમાયા મેરા રબ

અઅ્-લમુ બિમા તઅ્-મલૂન ફ-કઝ્-ઝબૂહુ ફ-અ-ખ-ઝહુમ અઝાબુ
ખૂબ જાનતા હૈ જો તુમ્હારે કોતક હૈં. તો ઉન્હોંને ઉસે ઝુટલાયા તો ઉન્હેં શામિયાને વાલે

યવ્મિઝ્ ઝુલ્લહ ઇન્નહૂ કાના અઝાબા યવ્મિન અઝીમ ઇન્ના
દિન કે અઝાબ ને આ લિયા, બેશક વો બળે દિન કા અઝાબ થા. બેશક

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۚ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ وَاِنَّهٗ لَتَنْزِيْلُ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ ۝ عَلٰى
قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ۝ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ
مُّبِيْنٍ ۝ وَاِنَّهٗ لَفِيْ زُبُرِ الْاَوَّلِيْنَ ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ
لَّهُمْ اٰيَةً اَنْ يَّعْلَمَهٗ عُلَمٰٓؤُا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝ وَلَوْ
نَزَّلْنٰهُ عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِيْنَ ۝ فَقَرَاَهٗ عَلَيْهِمْ مَّا
كَانُوْا بِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ۝ كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ
الْمُجْرِمِيْنَ ۝ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْاَلِيْمَ ۝ فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝
فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ۝ اَفَبِعَذَابِنَا
يَسْتَعْجِلُوْنَ ۝ اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ۝ ثُمَّ
جَآءَهُمْ مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ۝ مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

يُمَتَّعُوْنَ

ફી ઝ઼ાલિકા લ-આયહ ط વમા
ઈસમેં ઝરૂર નિશાની હૈ, ઔર
કાના અક-સ઼રુહુમ મુઅ-મિનીન ○
ઉનમેં બહુત મુસલમાન ન થે.
વ ઇન્ના રબ્બકા લ-હુવલ અ઼ઝીઝુર રહ઼ીમ○
ઔર બેશક તુમ્હારા રબ હી ઈઝઝત વાલા મેહરબાન હૈ.
વ ઇન્નહૂ લ-તન્ઝીલુ રબ્બિલ
ઔર બેશક યે કુરઆન રબ્બુલ આલમીન કા ઉતારા હુવા હૈ.
અ઼ા-લમીન ○ ન-ઝલા બિહિર રૂહુલ
ઈસે રૂહુલ અમીન લેકર ઉતરા.
અમીન ○ અ઼લા ક઼લ્બિકા લિ-તકૂના
તુમ્હારે દિલ પર કે તુમ
મિનલ મુન્ઝિરીન ○ બિ-લિસાનિન અ઼-રબિય્યિમ મુબીન ○
ડર સુનાઓ. રૌશન અરબી ઝબાન મેં.
વ ઇન્નહૂ લ-ફી ઝુબુરિલ અવ્વલીન ○ અ-વ-લમ યકુલ લહુમ આ-યતન
ઔર બેશક ઈસકા ચરચા અગલી કિતાબોંમેં હૈ. ઔર ક્યા યે ઉનકે લિએ નિશાની ન થી
અંય્ યઅ્-લ-મહૂ ઉ-લમાઉ બની ઇસ્રાઈલ ○ વ લવ્ નઝ્-ઝલ્નાહુ અ઼લા
કે ઈસ નબી કો જાનતે હૈં બની ઈસરાઈલ કે આલિમ. ઔર અગર હમ ઈસે
બઅ્-દ઼િલ અઅ્-જમીન ○ ફ-ક઼-ર-અહૂ અ઼-લય્હિમ મા કાનૂ બિહી
કિસી ગૈર અરબી શખ્સ પર ઉતારતે, કે વો ઉન્હેં પઢ સુનાતા જબ ભી ,ઈસપર
મુઅ-મિનીન ○ કઝ઼ાલિકા સ-લક્નાહુ ફી કુલૂબિલ મુજ્રિમીન ○ લા
ઈમાન ન લાતે. હમને યૂંહી ઝુટલાના પૈરા દિયા હૈ મુજરિમોં કે દિલોં મેં.
યુઅ-મિનૂના બિહી હ઼ત્તા ય-રવુલ અ઼ઝ઼ાબલ અલીમ ○ ફ-યઅ-તિ-યહુમ
વો ઈસપર ઈમાન ન લાએંગે યહાં તક કે દેખેં દર્દનાક અઝાબ. તો વો અચાનક ઉનપર
બગ઼તતંવ્ વહુમ લા યશઉ઼રૂન ○ ફ-યકૂલૂ હલ નહ઼નુ મુન્ઝરૂન ○
આ જાએગા ઔર ઉન્હેં ખબર ન હોગી. તો કહેંગે ક્યા હમેં કુછ મોહલત મિલેગી.
અ-ફ-બિ-અ઼ઝ઼ાબિના યસ્તઅ્-જિલૂન ○ અ-ફ-ર-અયતા ઇમ મત્તઅ્-નાહુમ
તો ક્યા હમારે અઝાબ કી જલ્દી કરતે હૈં. ભલા દેખો તો અગર કુછ બરસ હમ ઉન્હેં
સિનીન ○ સુમ્મા જા-અહુમ મા કાનૂ યૂ-અ઼દૂન ○ મા અગ઼ના અ઼ન્હુમ મા કાનૂ
બરતને દેં ફિર આએ ઉનપર જિસકા વો વા'દા દિયે જાતે હૈં તો ક્યા કામ આએગા ઉનકે વો જો

يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾
ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾
وَمَا يَنبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾
وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾
فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾
وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ
أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾
وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ
وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

યુમત્તઊ઼ન ઠ વમા અહ્-લક્ના મિન
બરતતે થે. ઔર હમને કોઈ બસ્તી હલાક ન કી
ક઼ર્-યતિન ઇલ્લા લહા મુન્ઝિ઼રૂન ઠ
જિસે ડર સુનાને વાલે ન હોં.
ઝ઼િક્રા ક઼ વમા કુન્ના ઝ઼ાલિમીન ○
નસીહત કે લિએ, ઔર હમ ઝુલ્મ નહીં કરતે.
વમા તનઝ઼્-ઝ઼લત બિહિશ શયાત઼ીન ○
ઔર ઈસ કુરઆન કો લેકર શૈતાન ન ઉતરે.
વમા યમ્બગ઼ી લહુમ વમા યસ્તત઼ીઊ઼ન ઠ
ઔર વો ઈસ કાબિલ નહીં ઔર ન વો ઐસા કર સકતે હૈં.
ઇન્નહુમ અ઼નિસ સમ્ઇ લ-મઅ઼્-ઝૂ઼લૂન ઠ
વો તો સુનને કી જગહ સે દૂર કર દિયે ગએ હૈં.
ફલા તદઉ઼ મઅ઼લ્લાહિ ઇલાહન આ-ખ઼રા ફ-તકૂના મિનલ મુઅ઼ઝ઼્-ઝ઼બીન ઠ
તો અલ્લાહ કે સિવા દૂસરા ખુદા ન પૂજ કે તુઝપર અઝાબ હોગા.
વ અન્ઝ઼િર અ઼શી-ર-તકલ અક઼્-રબીન ઠ વખ઼્ફિદ઼ જના-હ઼કા લિ-મનિત
ઔર અય મહબૂબ અપને કરીબ તર રિશ્તેદારોં કો ડરાઓ. ઔર અપની રહમત કા બાઝૂ બિછાઓ
ત-બ-અ઼કા મિનલ મુઅ્-મિનીન ઠ ફ-ઇન અ઼-સ઼વ્કા ફ-ક઼ુલ ઇન્ની બરીઉમ
અપને પૈરૂ મુસલમાનોં કે લિએ. તો અગર વો તુમ્હારા હુકમ ન માનેં તો ફરમા દો મૈં
મિમ્મા તઅ્-મલૂન ઠ વ તવક્કલ અ઼-લલ અ઼ઝ઼ીઝ઼િર રહ઼ીમ ઠ અલ્લઝ઼ી યરાકા
તુમ્હારે કામોં સે બે-ઈલાકા હૂં. ઔર ઉસપર ભરોસા કરો જો ઈઝઝત વાલા મહેર વાલા હૈ. જો તુમ્હેં દેખતા હૈ જબ
હ઼ીના તક઼ૂમ ઠ વ તક઼લ્લુ-બકા ફિસ્ સાજિદીન ○ ઇન્નહૂ હુવસ સમીઉ઼લ
તુમ ખળે હોતે હો. ઔર નમાઝિયોંમેં તુમ્હારે દૌરે કો. બેશક વહી સુનતા
અ઼લીમ ○ હલ ઉનબ્બિઉકુમ અ઼લા મન તનઝ઼્-ઝ઼લુશ શયાત઼ીન ઠ તનઝ઼્-ઝ઼લુ
જાનતા હૈ. ક્યા મૈં તુમ્હેં બતા દૂં કે કિસપર ઉતરતે હૈં શૈતાન. ઉતરતે હૈં
અ઼લા કુલ્લિ અફ્ફા-કિન અસ઼ીમ ઠ યુલ્ક઼ૂનસ સમ્અ઼ા વ અક-સ઼રુહુમ
હર બળે બોહતાન વાલે ગુનેહગાર પર. શૈતાન અપની સુની હુઈ ઉનપર ડાલતે હૈં ઔર ઉનમેં અકસર
કાઝ઼િબૂન ઠ વશ્ શુ-અ઼રાઉ યત્તબિઉ઼હુમુલ ગ઼ાવૂન ઠ અ-લમ તરા અન્નહુમ
ઝૂટે હૈં. ઔર શાએરોં કી પૈરવી ગુમરાહ કરતે હૈં. ક્યા તુમને ન દેખા કે વો
ફી કુલ્લિ વાદિંય્ યહીમૂન ઠ વ અન્નહુમ યક઼ૂલૂના માલા યફ-અ઼લૂન ઠ
હર નાલે મેં સર-ગરદાં ફિરતે હૈં. ઔર વો કેહતે હૈં જો નહીં કરતે.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا وَانتَصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
طس ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾
هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ
مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ
إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُم

ઇલ્લલ લઝ઼ીના આ-મનૂ વ અમિલુસ્
મગર વો જો ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ
સ઼ાલિહાતિ વ ઝ઼-કરુલ્લાહ કસ઼ીરંવ્
ઔર બ-કસરત અલ્લાહ કી યાદ કી
વન્-ત-સ઼રૂ મિમ બઅ્-દિ મા ઝ઼ુલિમૂ
ઔર બદલા લિયા બાદ ઈસકે કે ઉનપર ઝ઼ુલ્મ હુવા.
વ સ-યઅ્-લમુલ લઝ઼ીના ઝ઼-લમૂ
ઔર અબ જાના ચાહતે હૈં ઝ઼ાલિમ
અય્યા મુન્ક઼-લબિંય્ યન્ક઼લિબૂન ○
કે કિસ કરવટ પર પલટા ખાએંગે.

સૂરતુન નમ્લ
મક્કી હૈ, ઈસમેં (૯૩) આયતેં ઔર (૭) રુકૂઅ હૈં.
બિસ્મિલ્લા હિર્રહ઼મા નિર્રહ઼ીમ ○
અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા

ત઼ા-સીન قف તિલ્ક આયાતુલ કુ઼રઆનિ વ કિતાબિમ મુબીન ○
યે આયતેં હૈં કુ઼રઆન ઔર રૌશન કિતાબ કી.
હુદંવ્ વ બુશ્રા લિલ મુઅ્-મિનીન ○ અલ્લઝ઼ીના યુક઼ીમૂનસ્ સ઼લાતા
હિદાયત ઔર ખુશખબરી ઈમાન વાલોં કો. વો જો નમાઝ઼ બરપા રખતે હૈં
વ યુઅ્-તૂનઝ઼ ઝ઼કાતા વ હુમ બિલ આખ઼િ-રતિ હુમ યૂક઼િનૂન ○
ઔર ઝ઼કાત દેતે હૈં ઔર વો આખિરત પર યકીન રખતે હૈં.
ઇન્નલ લઝ઼ીના લા યુઅ્-મિનૂના બિલ આખ઼િ-રતિ ઝ઼ય્યન્ના લહુમ
વો જો આખિરત પર ઈમાન નહીં લાતે હમને ઉનકે કોતક ઉનકી
અઅ્-મા-લહુમ ફ-હુમ યઅ્-મહૂન ○ ઉલાઇકલ લઝ઼ીના લહુમ સૂઉલ અઝ઼ાબિ
નિગાહ મેં ભલે કર દિખાએ હૈં તો વો ભટક રહે હૈં. યે વો હૈં જિનકે લિએ બુરા અઝ઼ાબ હૈ
વહુમ ફિલ આખ઼િ-રતિ હુમુલ અખ઼્સરૂન ○ વ ઇન્નક લ-તુલક઼્ક઼લ
ઔર યહી આખિરત મેં સબસે બઢકર નુકસાન મેં. ઔર બેશક તુમ
કુ઼રઆના મિલ લદુન હ઼કીમિન અ઼લીમ ○ ઇઝ઼ ક઼ાલ મૂસા લિ-અહલિહી
કુ઼રઆન સિખાએ જાતે હો હિકમત વાલે ઈલ્મ વાલે કી તરફ સે. જબકે મૂસા ને અપની ઘરવાલી સે કહા
ઇન્ની આનસ્તુ નારા ط સઆતીકુમ મિન્હા બિ-ખ઼-બરિન અવ્ આતીકુમ
મુઝે એક આગ નઝર પડી હૈ, અન્કરીબ મૈં તુમ્હારે પાસ ઉસકી કોઈ ખબર લાતા હૂં યા

بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ۝ فَلَمَّا جَآءَهَا
نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ
وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ وَاَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ
كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يٰمُوْسٰى
لَا تَخَفْ ۫ اِنِّيْ لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ۝ اِلَّا
مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ۝ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ
مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۟ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ؕ
اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا
مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ وَجَحَدُوْا بِهَا
وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا ؕ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ

وَسُلَيْمٰنَ   منزل ٥

બિ-શિહાબિન ક-બસિલ લઅલ્લકુમ
ઉસમેંસે કોઈ ચમકતી ચિંગારી લાઉંગા કે તુમ
તસ્તલૂન ○ ફ-લમ્મા જા-અહા નૂદિયા
તાપો. ફિર જબ આગ કે પાસ આયા નિદા કી ગઈ કે બરકત દિયા
અમ બૂરિકા મન ફિન નારિ વ મન
ગયા વો જો ઈસ આગ કી જલવા-ગાહ મેં હૈ યા'ની મૂસા ઔર જો ઉસકે
હવ્-લહા ⅄ વ સુબ્હાનલ્લાહિ રબ્બિલ
આસપાસ મેં યા'ની ફરિશ્તે, ઔર પાકી હૈ અલ્લાહ કો જો રબ હૈ
આ-લમીન ○ યા મૂસા ઇન્નહૂ
સારે જહાન કા. અય મૂસા બાત યે હૈ
અ-નલ્લાહુલ અઝીઝુલ હકીમ ○ વ
કે મૈં હી હૂં અલ્લાહ ઈઝઝત વાલા હિકમત વાલા. ઔર
અલ્કિ અસાક ⅄ ફ-લમ્મા રઆહા તહ્તઝ્-ઝુ ક-અન્નહા જાન્નુંવ્ વલ્લા
અપના અસા ડાલ દે, ફિર મૂસા ને ઉસે દેખા લેહરાતા હુવા ગોયા સાંપ હૈ
મુદબિરંવ્ વ લમ યુઅક્કિબ ⅄ યા મૂસા લા તખ઼ફ઼ ઇન્ની લા યખ઼ાફુ
પીઠ ફેરકર ચલા ઔર મુળકર ન દેખા, હમને ફરમાયા અય મૂસા ડર નહીં, બેશક
લ-દય્યલ મુર-સલૂન ○ ઇલ્લા મન ઝ-લમા સુમ્મા બદ્-દલા હુસ્નમ
મેરે હુઝૂર રસૂલોંકો ખૌફ નહીં હોતા. હાં જો કોઈ ઝિયાદતી કરે ફિર બુરાઈ કે બાદ ભલાઈ સે બદલે
બઅ્-દા સૂઇન ફ-ઇન્ની ગ઼ફૂરુર રહીમ ○ વ અદખિ઼લ ય-દકા ફી જય્બિકા
તો બેશક મૈં બખ્શનેવાલા મેહરબાન હૂં. ઔર અપના હાથ અપને ગરેબાન મેં ડાલ
તખ઼્રુજ બય્દાઆ મિન ગ઼ય્રિ સૂઅ્ ફી તિસ્ઇ આયાતિન ઇલા
નિકલેગા સફેદ ચમકતા બે-ઐબ, નૌ (૯) નિશાનિયોં મેં
ફિરઅવ્ના વ ક઼વ્મિહ ⅄ ઇન્નહુમ કાનૂ ક઼વ્મન ફ઼ાસિક઼ીન ○ ફ-લમ્મા
ફિરઔન ઔર ઉસકી કૌમ કી તરફ, બેશક વો બે-હુકમ લોગ હૈં. ફિર જબ
જા-અત્હુમ આયાતુના મુબ્સિ-રતન ક઼ાલૂ હાઝા સિહ્રુમ મુબીન ○ વ
હમારી નિશાનિયાં આંખેં ખોલતી ઉનકે પાસ આઈ બોલે યે તો સરીહ જાદૂ હૈ. ઔર
જ-હદૂ બિહા વસ્તય્-કનત્હા અન્ફુસુહુમ ઝુલ્મંવ્ વ ઉલુવ્વા ⅄ ફન્ઝુર
ઉનકે મુન્કિર હુએ ઔર ઉનકે દિલોંમેં ઇનકા યકીન થા, ઝુલ્મ ઔર તકબ્બુર સે, તો દેખો
કય્ફ઼ા કાના આક઼િ-બતુલ મુફ઼સિદીન ○ વ લ-ક઼દ આ-તય્ના દાવૂદા
કૈસા અન્જામ હુવા ફસાદિયોં કા. ઔર બેશક હમને દાઊદ

وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ فَضَّلَنَا
عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ⑮ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ
دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ
وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ ؕ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِيْنُ ⑯ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ⑰ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا
عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا
مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ ⑱ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ
رَبِّ اَوْزِعْنِىْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتَ
عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ
وَاَدْخِلْنِىْ بِرَحْمَتِكَ فِىْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ⑲ وَتَفَقَّدَ
الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ مِنَ

વ સુલય્માના ઇલ્મા ۚ વ કાલલ
ઔર સુલૈમાન કો બળા ઇલ્મ અતા ફરમાયા, ઔર દોનોંને કહા
હમ્દુ લિલ્લાહિલ લઝી ફદ્-દ-લના અલા
સબ ખૂબિયાં અલ્લાહ કો જિસને હમેં
કસીરિમ મિન ઇબાદિહિલ મુઅ-મિનીન ૦
અપને બહુત સે ઈમાન વાલે બન્દોં પર ફઝીલત બખ્શી.
વ વરિસા સુલય્માનુ દાવૂદા વ કાલા
ઔર સુલૈમાન દાઊદ કા જાનશીન હુવા ઔર કહા
યૉ અય્યુહન નાસુ ઉલ્લિમ્ના મન્તિકત્
અય લોગો ! હમેં પરિન્દોં કી બોલી સિખાઈ ગઈ
તય્રિ વ ઊતીના મિન કુલ્લિ શૈઅ્ ط
ઔર હર ચીઝ મેંસે હમકો અતા હુવા,
ઇન્ના હાઝા લ-હુવલ ફદ્લુલ મુબીન ૦ વ હુશિરા લિ-સુલય્માના
બેશક યહી ઝાહિર ફઝલ હૈ. ઔર જમા' કિયે ગએ સુલૈમાન કે લિએ
જુનૂદુહૂ મિનલ જિન્નિ વલ ઇન્સિ વત્તય્રિ ફ-હુમ યૂ-ઝઊન ૦
ઉસકે લશ્કર જિન્નોં ઔર આદમિયોં ઔર પરિન્દોં સે તો વો રોકે જાતે થે.
હત્તૉ ઇઝૉ અ-તવ્ અલા વાદિન નમ્લિ ۙ કાલત નમ્લતુંય્ યૉ અય્યુહન
યહાં તક કે જબ ચ્યૂંટિયોં કે નાલે પર આએ એક ચ્યૂંટી બોલી, અય
નમ્લુદ-ખુલૂ મસાકિ-નકુમ ۚ લા યહ્તિમન્નકુમ સુલય્માનુ વ જુનૂદુહૂ ۙ
ચ્યૂંટિયો ! અપને ઘરોંમેં ચલી જાઓ, તુમ્હેં કુચલ ન ડાલેં સુલૈમાન ઔર ઉનકે લશ્કર,
વહુમ લા યશઊરૂન ૦ ફ-ત-બસ્સમા દાહિકમ મિન કવ્લિહા વ
બે-ખબરી મેં. તો ઉસકી બાતસે મુસકુરા કર હંસા ઔર
કાલા રબ્બિ અવ્ઝિઅ્-ની અન અશ્કુરા નિઅ્-મ-તકલ લતી અન્અમ્તા
અર્ઝ કી અય મેરે રબ મુઝે તૌફીક દે કે મૈં શુક્ર કરૂં તેરે એહસાન કા જો તૂને
અલય્યા વ અલા વાલિદય્યા વ અન અઅ્-મલા સાલિહન તર્દાહુ
મુઝપર ઔર મેરે માં બાપ પર કિએ ઔર યે કે મૈં વો ભલા કામ કરૂં જો તુઝે પસન્દ આએ
વ અદખિલ્ની બિ-રહ-મતિકા ફી ઇબાદિકસ સાલિહીન ૦ વ
ઔર મુઝે અપની રહમત સે અપને ઉન બન્દોંમેં શામિલ કર જો તેરે કુરબે ખાસ કે સઝાવાર હૈં. ઔર
તફક્-કદત્ તય્રા ફ-કાલા મા લિયા લૉ અરલ હુદહુદ ۖ અમ કાના મિનલ
પરિન્દોં કા જાઇઝા લિયા તો બોલા મુઝે ક્યા હુવા કે મૈં હુદહુદ કો નહીં દેખતા, યા વો

الْغَائِبِينَ ۝٢٠ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَاذْبَحَنَّهُ
أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝٢١ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ
فَقَالَ أَحَطتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ
يَقِينٍ ۝٢٢ إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۝٢٣ وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا
يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۝٢٤
أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝٢٥ اللَّهُ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۩ ۝٢٦ قَالَ سَنَنظُرُ
أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝٢٧ اذْهَب بِّكِتَابِي
هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا
يَرْجِعُونَ ۝٢٨ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ

السجدة

كريم منزل ٥ 528

ગાઇબીન ○ લ-ઉઅઝ્ઝિબન્નહૂ અઝાબન
વાકઈ હાઝિર નહીં. ઝરૂર મૈં ઉસે સખ્ત અઝાબ કરૂંગા

શદીદન અવ્ લ-અઝ્-બહન્નહૂ અવ્
યા ઝબહ કર દૂંગા યા

લ-યઅ-તિયન્ની બિ-સુલ્તાનિમ મુબીન ○
કોઈ રૌશન સનદ મેરે પાસ લાએ.

ફ-મ-કસા ગયરા બઈદિન ફ-કાલા અહત્તુ
તો હુદહુદ કુછ ઝિયાદા દેર ન ઠેહરા ઔર આકર અર્ઝ કી

બિમા લમ તુહિત બિહી વ જિઅ-તુકા
કે મૈં વો બાત દેખ આયા હૂં જો હુઝૂર ને ન દેખી ઔર મૈં

મિન સ-બઇમ બિ-ન-બઇંયૂ યકીન ○
શહરે સબા સે હુઝૂર કે પાસ એક યકીની ખબર લાયા હૂં.

ઇન્ની વ-જત્તુમ-ર-અ-તન તમ્લિકુહુમ વ ઊતિયત મિન કુલ્લિ શયઇંવ્ વ
મૈંને એક ઔરત દેખી કે ઉનપર બાદશાહી કર રહી હૈ ઔર ઉસે હર ચીઝ મેંસે મિલા હૈ ઔર

લહા અરશુન અઝીમ ○ વ-જત્તુહા વ કવ્-મહા યસ્જુદૂના લિશ શમ્સિ મિન
ઉસકા બળા તખ્ત હૈ. મૈંને ઉસે ઔર ઉસકી કૌમ કો પાયા કે અલ્લાહ કો છોળકર સૂરજ કો સજદા કરતે હૈં

દૂનિલ્લાહિ વ ઝય્યના લ-હુમુશ શયતાનુ અઅ-મા-લહુમ ફસદ્-દહુમ અનિસ
ઔર શૈતાન ને ઉનકે આ'માલ ઉનકી નિગાહ મેં સંવાર કર ઉનકો સીધી રાહ સે રોક દિયા

સબીલિ ફ-હુમ લા યહ-તદૂન ૦ અલ્લા યસ્જુદૂ લિલ્લાહિલ લઝી યુખ્રિજુલ
તો વો રાહ નહીં પાતે. ક્યૂં નહીં સજદા કરતે અલ્લાહ કો જો નિકાલતા હૈ

ખબઅ ફિસ સમાવાતિ વલ અરદિ વ યઅ-લમુ મા તુખ્ફૂના વમા તુઅ-લિનૂન ○
આસમાનોં ઔર ઝમીન કી છુપી ચીઝેં ઔર જાનતા હૈ જો કુછ તુમ છુપાતે હો ઔર ઝાહિર કરતે હો.

અલ્લાહુ લૉ ઇલાહા ઇલ્લા હુવા રબ્બુલ અરશિલ અઝીમ (સજદહ) ○
અલ્લાહ હૈ કે ઉસકે સિવા કોઈ સચ્ચા મા'બૂદ નહીં વો બળે અર્શ કા માલિક હૈ.

કાલા સ-નન્ઝુરુ અ-સ-દક્તા અમ કુન્તા મિનલ કાઝિબીન ○ ઇઝ્-હબ
સુલૈમાન ને ફરમાયા અબ હમ દેખેંગે કે તૂને સચ કહા યા તૂ ઝૂટોંમેં હૈ.

બિ-કિતાબી હાઝા ફ-અલ્કિહ ઇ-લયહિમ સુમ્મા તવલ્લા અન્હુમ ફન્ઝુર માઝા
મેરા યે ફરમાન લેજાકર ઉનપર ડાલ ફિર ઉનસે અલગ હટકર દેખ કે વો કયા

યરજિઊન ○ કાલત યૉ અય્યુહલ મ-લઉ ઇન્ની ઉલ્કિયા ઇલય્યા કિતાબુન
જવાબ દેતે હૈં. વો ઔરત બોલી, અય સરદારો ! બેશક મેરી તરફ એક ઈઝઝત વાલા ખત ડાલા ગયા.

كَرِيْمٌ ﴿٢٩﴾ اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ ﴿٣٠﴾ اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ
يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْۤ اَمْرِيْ ۚ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً
اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ﴿٣٢﴾ قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّاُولُوْا
بَاْسٍ شَدِيْدٍ ۙ وَّالْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِيْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ﴿٣٣﴾
قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَ
جَعَلُوْۤا اَعِزَّةَ اَهْلِهَاۤ اَذِلَّةً ۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌۢ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ
بِمَالٍ ۫ فَمَاۤ اٰتٰىنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّاۤ اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَاۤ اَذِلَّةً
وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ

يَاْتِيْنِيْ منزل ٥ 529

કરીમ ○ ઇન્નહૂ મિન સુલય્માના વ
બેશક વો સુલૈમાન કી તરફ સે હૈ ઔર
ઇન્નહૂ બિસ્મિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ ○
બેશક વો અલ્લાહકે નામસે હૈ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા.
અલ્લા તઅ-લૂ અલય્યા વઅ-તૂની મુસ્લિમીન ○
યે કે મુઝપર બુલન્દી ન ચાહો ઔર ગરદન રખતે મેરે હુઝૂર હાઝિર હો.
કાલત યા અય્યુહલ મ-લઉ અફતૂની ફી
બોલી અય સરદારો ! મેરે ઈસ મુઆમલે મેં મુઝે રાય દો,
અમ્રી ૮ મા કુન્તુ કાતિ-અતન અમ્રન
મૈં કિસી મુઆમલે મેં કોઈ કત્ઈ ફૈસલા નહીં કરતી
હત્તા તશ્હદૂન ○ કાલૂ નહનુ ઉ-લૂ
જબતક તુમ મેરે પાસ હાઝિર ન હો. વો બોલે હમ
કુવ્વતિંવ્ વ ઉલૂ બઅ-સિન શદીદિંવ્ વલ અમ્રુ ઇલય્કિ ફન્ઝુરી મા ઝા
ઝોર વાલે ઔર બળી સખ્ત લળાઈ વાલે હૈં, ઔર ઈખ્તિયાર તેરા હૈ તૂ નઝર કર કે ક્યા
તઅ-મુરીન ○ કાલત ઇન્નલ મુલૂકા ઇઝા દ-ખલૂ કર્-યતન અફ-સદૂહા વ
હુકમ દેતી હૈ. બોલી બેશક બાદશાહ જબ કિસી બસ્તીમેં દાખિલ હોતે હૈં ઉસે તબાહ કર દેતે હૈં ઔર
જ-અલૂ અઇઝ્-ઝતા અહલિહા અઝિલ્લહ ૮ વ કઝાલિકા યફ-અલૂન ○
ઉસકે ઈઝઝત વાલોં કો ઝલીલ, ઔર ઐસા હી કરતે હૈં.
વ ઇન્ની મુર્સિ-લતુન ઇલય્હિમ બિ-હદિય્યતિન ફ-નાઝિ-રતુમ બિમા
ઔર મૈં ઉનકી તરફ એક તોહફા ભેજને વાલી હૂં ફિર દેખૂંગી કે
યર્જિઉલ મુર્-સલૂન ○ ફ-લમ્મા જાઆ સુલય્માના કાલા અ-તુમિદ્-દૂનનિ
એલચી ક્યા જવાબ લેકર પલટે. ફિર જબ વો સુલૈમાન કે પાસ આયા ફરમાયા ક્યા
બિ-માલિન ફમા આતાનિયલ્લાહુ ખય્રુમ મિમ્મા આતાકુમ ૮ બલ અન્તુમ
માલ સે મેરી મદદ કરતે હો, તો જો મુઝે અલ્લાહને દિયા વો બેહતર હૈ ઉસસે જો તુમ્હેં દિયા, બલ્કે તુમ્હીં
બિ-હદિય્યતિકુમ તફ-રહૂન ○ ઇરજિઅ્ ઇ-લય્હિમ ફ-લ-નઅ-તિયન્નહુમ
અપને તોહફે પર ખુશ હોતે હો. પલટ જા ઉનકી તરફ તો ઝરૂર હમ ઉનપર
બિ-જુનૂદિલ લા કિ-બલા લહુમ બિહા વ લ-નુખ્રિજન્નહુમ મિન્હા
વો લશ્કર લાએંગે જિનકી ઉન્હેં તાકત ન હોગી ઔર ઝરૂર હમ ઉનકો ઉસ શહેર સે ઝલીલ કરકે નિકાલ દેંગે
અઝિલ્લતંવ્ વહુમ સાગિરૂન ○ કાલા યા અય્યુહલ મ-લઉ અય્યુકુમ
યૂં કે વો પસ્ત હોંગે. સુલૈમાન ને ફરમાયા અય દરબારિયો ! તુમમેં કૌન હૈ

يَأْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ۝ قَالَ
عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ
مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ۝ قَالَ
الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ
اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ
قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ
اَكْفُرُ ؕ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ
فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ۝ قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ
اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ۝ فَلَمَّا
جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ؕ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ
وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ۝ وَصَدَّهَا
مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ
كٰفِرِيْنَ ۝ قِيْلَ لَهَا ادْخُلِى الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ

યઅ્તીની બિ-અર્શિહા ક઼બ્લા અંય્
કે વો ઉસકા તખ્ત મેરે પાસ લે આએ કબ્લ ઈસકે કે

યઅ્તૂની મુસ્લિમીન ○ કાલા ઇફ્રીતુમ
વો મેરે હુઝૂર મુતીઅ હોકર હાઝિર હોં. એક બળા ખબીસ

મિનલ જિન્નિ અના આતીકા બિહી
જિન્ન બોલા કે મૈં વો તખ્ત હુઝૂર મેં હાઝિર કર દૂંગા

ક઼બ્લા અન તક઼ૂમા મિમ મક઼ામિક ج વ
કબ્લ ઈસકે કે હુઝૂર ઈજલાસ બરખાસ્ત કરેં, ઔર

ઇન્ની અલય્હિ લ-કવિય્યુન અમીન ○
મૈં બેશક ઈસપર કુવ્વત વાલા અમાનત-દાર હૂં.

ક઼ાલલ્લઝી ઇન્દહૂ ઇલ્મુમ મિનલ કિતાબિ
ઉસને અર્ઝ કી જિસકે પાસ કિતાબ કા ઈલ્મ થા

અના આતીકા બિહી ક઼બ્લા અંય્ યર્તદ્-દા ઇલય્કા તર્ફુક ط
કે મૈં ઉસે હુઝૂર મેં હાઝિર કર દૂંગા એક પલ મારને સે પેહલે,

ફ-લમ્મા રઆહુ મુસ્તક઼િર્રન ઇન્દહૂ ક઼ાલા હાઝ઼ા મિન ફ઼દ્લિ રબ્બી قف
ફિર જબ સુલૈમાન ને તખ્ત કો અપને પાસ રખ્ખા દેખા કહા યે મેરે રબ કે ફઝલ સે હૈ,

લિ-યબ્લુ-વની અ-અશ્કુરુ અમ અકફુર ط વ મન શ-કરા ફ-ઇન્નમા
તાકે મુઝે આઝમાએ કે મૈં શુક્ર કરતા હૂં યા ના-શુકરી, ઔર જો શુક્ર કરે વો

યશ્કુરુ લિ-નફસિહ ج વ મન ક-ફરા ફ-ઇન્ના રબ્બી ગનિય્યુન કરીમ ○
અપને ભલે કો શુક્ર કરતા હૈ. ઔર જો ના-શુકરી કરે તો મેરા રબ બે-પરવા હૈ સબ ખૂબિયોં વાલા.

ક઼ાલા નક્કિરૂ લહા અર્-શહા નન્ઝુર અ-તહ-તદી અમ તકૂનુ મિનલ લઝ઼ીના
સુલૈમાન ને હુકમ દિયા ઔરત કા તખ્ત ઉસકે સામને વઝ્અ’ બદલ કર બેગાના કરદો કે હમ દેખેં કે વો રાહ પાતી હૈ યા ઉનમેં હોતી હૈ

લા યહ-તદૂન ○ ફ-લમ્મા જાઅત ક઼ીલા અહા-કઝ઼ા અર્શુક ط ક઼ાલત
જો નાવાકિફ રહે. ફિર જબ વો આઈ ઉસસે કહા ગયા ક્યા તેરા તખ્ત ઐસા હી હૈ, બોલી

ક-અન્નહૂ હુવા ج વ ઊતીનલ ઇલ્મા મિન ક઼બ્લિહા વ કુન્ના મુસ્લિમીન ○
ગોયા યે વહી હૈ, ઔર હમકો ઈસ વાકિએ સે પેહલે ખબર મિલ ચુકી ઔર હમ ફરમાં-બરદાર હુએ.

વ સદ્-દહા મા કાનત તઅ્-બુદુ મિન દૂનિલ્લાહ ط ઇન્નહા કાનત મિન
ઔર ઉસે રોકા ઉસ ચીઝ ને જિસે વો અલ્લાહ કે સિવા પૂજતી થી, બેશક વો

ક઼વ્મિન કાફિરીન ○ ક઼ીલા લ-હદ-ખુલિસ્ સર્હ ج ફ-લમ્મા ર-અત્હુ
કાફિર લોગોં મેંસે થી. ઉસસે કહા ગયા સહન મેં આ, ફિર જબ ઉસને ઉસે દેખા

حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۚ قَالَ اِنَّهٗ
صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ
نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ۝
قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝
قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ۗ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ
عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ۝ وَكَانَ فِي
الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُوْنَ ۝ قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ
وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ
اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا

હસિબત્હુ લુજ્જતંવ્ વ ક-શફત અ઼ન
ઉસે ગેહરા પાની સમઝી ઔર અપની સાકેં ખોલીં,
સા-ક઼યહા ط ક઼ાલા ઇન્નહૂ સ઼ર્હુમ
સુલૈમાન ને ફરમાયા યે તો
મુમર્-રદુમ મિન ક઼વારીર ۖ ક઼ાલત રબ્બિ
એક ચિકના સહન હૈ શીશોં જળા, ઔરત ને અર્ઝ કી અય મેરે રબ
ઇન્ની ઝ઼લમ્તુ નફસી વ અસ્લમ્તુ
મૈંને અપની જાન પર ઝુલ્મ કિયા ઔર અબ
મઅા સુલય્માના લિલ્લાહિ રબ્બિલ
સુલૈમાન કે સાથ અલ્લાહ કે હુઝૂર ગરદન રખતી હૂં જો રબ
આ-લમીન ع વ લ-ક઼દ અર્સલ્ના
સારે જહાન કા. ઔર બેશક હમને
ઇલા સમૂદા અખાહુમ સાલિહન અનિઅ્-બુદુલ્લાહા ફ-ઇઝ઼ા હુમ
સમૂદ કી તરફ ઉનકે હમ-કૌમ સાલેહ કો ભેજા કે અલ્લાહ કો પૂજો તો જભી વો
ફરીક઼ાનિ યખ્તસિમૂન ○ ક઼ાલા યા ક઼વ્મિ લિમા તસ્તઅ્-જિલૂના
દો ગિરોહ હો ગએ ઝગળા કરતે. સાલેહ ને ફરમાયા અય મેરી કૌમ ક્યૂં બુરાઈ કી જલ્દી કરતે હો
બિસ સય્યિ-અતિ ક઼બ્લલ હ-સનહ ج લવ્લા તસ્તગ઼્ફિરૂનલ્લાહા
ભલાઈ સે પેહલે, અલ્લાહ સે બખ્શિશ ક્યૂં નહીં માંગતે
લ-અલ્લકુમ તુર્-હમૂન ○ ક઼ાલુત્ તય્યર્ના બિકા વ બિ-મમ મ-અ઼ક ط
શાયદ તુમપર રહમ હો. બોલે હમને બુરા શુગૂન લિયા તુમસેં ઔર તુમ્હારે સાથિયોં સે,
ક઼ાલા ત઼ાઇરુકુમ ઇન્દલ્લાહિ બલ અન્તુમ ક઼વ્મુન તુફ-તનૂન ○
ફરમાયા તુમ્હારી બદ-શુગૂની અલ્લાહ કે પાસ હૈ બલ્કે તુમ લોગ ફિતને મેં પળે હો.
વ કાના ફિલ મદી-નતિ તિસ્અતુ રહતિંય્ યુફસિદૂના ફિલ અરદિ
ઔર શહેર મેં નૌ (૯) શખ્સ થે કે ઝમીન મેં ફસાદ કરતે
વલા યુસ્લિહૂન ○ ક઼ાલૂ તક઼ા-સમૂ બિલ્લાહિ લ-નુબય્યિતન્નહૂ
ઔર સંવાર ન ચાહતે. આપસમેં અલ્લાહ કી કસમેં ખાકર બોલે હમ ઝરૂર રાત કો છાપા મારેંગે સાલેહ
વ અહ્-લહૂ સુમ્મા લ-નકૂલન્ના લિ-વલિય્યિહી મા શહિદના મહલિકા
ઔર ઉસકે ઘર વાલોં પર ફિર ઉસકે વારિસ સે કહેંગે ઈસ ઘર વાલોંકે કત્લ કે વક્ત હમ હાઝિર ન થે
અહલિહી વ ઇન્ના લ-સાદિકૂન ○ વ મ-કરૂ મકરંવ્ વ મ-કર્ના
ઔર બેશક હમ સચ્ચે હૈં. ઔર ઉન્હોંને અપના સા મકર કિયા ઔર હમને

مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ أَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً ۢ بِمَا ظَلَمُوا ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُونَ ۝ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ أَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝
فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ إِلَّآ أَنْ قَالُوٓا أَخْرِجُوٓا اٰلَ لُوطٍ
مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنٰهُ
وَأَهْلَهٗٓ إِلَّا امْرَأَتَهٗ ۫ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِينَ ۝
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝
قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ
اصْطَفٰى ۗ ءٰٓاللّٰهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

મકરંવ્ વ હુમ લા યશઉરૂન ○ ફન્ઝુર કયફ઼
અપની ખુફિયા તદબીર ફરમાઈ ઔર વો ગાફિલ રહે. તો દેખો કૈસા
કાન આક઼િ-બતુ મકરિહિમ ⅴ અન્ના
અન્જામ હુવા ઉનકે મકર કા, હમને
દમ્મર્નાહુમ વ ક઼વ્-મહુમ અજમઈન ○
હલાક કર દિયા ઉન્હેં ઔર ઉનકી સારી કૌમ કો.
ફ-તિલ્ક બુયૂતુહુમ ખ઼ાવિ-યતમ બિમા
તો યે હૈં ઉનકે ઘર ઢહે પળે બદલા
ઝ઼-લમૂ ط ઇન્ન ફી ઝ઼ાલિક લ-આ-યતલ
ઉનકે ઝુલ્મ કા, બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ
લિ-ક઼વ્મિંય્ યઅ્-લમૂન ○ વ
જાનને વાલોં કે લિએ. ઔર
અન્જય્નલ લઝ઼ીના આમ-નૂ વ કાનૂ યત્તક઼ૂન ○ વ લૂત઼ન ઇઝ઼ ક઼ાલ
હમને ઉનકો બચા લિયા જો ઈમાન લાએ ઔર ડરતે થે. ઔર લૂત કો જબ ઉસને
લિ-ક઼વ્મિહી અ-તઅ્-તૂનલ ફાહ઼િ-શત વ અન્તુમ તુબ્સ઼િરૂન ○
અપની કૌમ સે કહા ક્યા બે-હયાઈ પર આતે હો ઔર તુમ સૂઝ રહે હો.
અ-ઇન્નકુમ લ-તઅ્-તૂનર રિજાલ શહ્-વતમ મિન દૂનિન નિસાઅ્ ط
ક્યા તુમ મરદોં કે પાસ મસ્તી સે જાતે હો ઔરતેં છોળકર,
બલ અન્તુમ ક઼વ્મુન તજહલૂન ○ ફમા કાન જવાબ ક઼વ્મિહી
બલ્કે તુમ જાહિલ લોગ હો. તો ઉસકી કૌમ કા કુછ જવાબ ન થા
ઇલ્લા અન ક઼ાલૂ અખ઼્રિજૂ આલ લૂત઼િમ મિન ક઼ર્-યતિકુમ ج ઇન્નહુમ
મગર યે કે બોલે લૂત કે ઘરાને કો અપની બસ્તી સે નિકાલ દો, યે
ઉનાસુંય્ ય-તતહ્-હરૂન ○ ફ-અન્જય્નાહુ વ અહ્-લહૂ ઇલ્લમ-ર-અતહ
લોગ તો સુથરા-પન ચાહતે હૈં. તો હમને ઉસે ઔર ઉસકે ઘર વાલોં કો નજાત દી મગર ઉસકી ઔરત કો,
ક઼દ્-દર્નાહા મિનલ ગ઼ાબિરીન ○ વ અમ્ત઼ર્ના અ઼-લય્હિમ મ-ત઼રા ج
હમને ઠેહરા દિયા થા કે વો રેહ જાને વાલોંમેં હૈ. ઔર હમને ઉનપર એક બરસાવ બરસાયા,
ફ-સાઅ મ-ત઼રુલ મુન્ઝ઼રીન ۝ કુલિલ હ઼મ્દુ લિલ્લાહિ વ સલામુન અ઼લા
તો ક્યા હી બુરા બરસાવ થા ડરાએ હુઓં કા. તુમ કહો, સબ ખૂબિયાં અલ્લાહ કો ઔર સલામ
ઇ઼બાદિહિલ લઝ઼ીનસ્ત઼ફા ط આલ્લાહુ ખ઼ય્રુન અમ્મા યુશ્રિકુન ۝
ઉસકે ચુને હુએ બન્દે પર, ક્યા અલ્લાહ બેહતર યા ઉનકે સાખતા શરીક.